Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI.
Seria II-a
Nr. 1861
Sîmbătă 23 aprilie 1955
4 pagini
20 bani

Trăiască marele și neînvinsul steag al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin! Trăiască leninismul!

A 85-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin

Ședința solemnă de la Moscova

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

Oamenii muncii din Moscova, toate popoarele Uniunii Sovietice au sărbătorit într-un cadru solemn cea de-a 85-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin — întemeietorul genial al partidului comunist și făuritorul primului stat socialist din lume.

La 22 aprilie, pe clădirile tuturor instituțiilor de stat sovietice centrale și locale, organizațiilor obștești, pe casele de locuit a fost arborat steagul de stat al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

...Teatrul Mare al U.R.S.S este împodobit sărbătorește. Pe fundalul scenei, pe fondul steagului de stat al U.R.S.S., încadrată de steagurile republicilor unionale și de multe flori, se află o uriașă sculptură înfățișînd pe Vladimir Ilici Lenin. De o parte a sculpturii se află cifra 1870, iar de cealaltă — 1955. Becuri electrice formează cuvintele: Trăiască steagul atotbiruitor al leninismului!

Deasupra scenei, pe pluș roșu stă scris: Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — mareața forță însuflețitoare și conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului!

În sala teatrului s-au adunat reprezentanți ai clasei muncitoare, ai țărănimii colhoznice și ai intelectualității, membri ai Comitetului Central al P.C.U.S., ai guvernului sovietic, activiști de partid și din aparatul sovietic, ofițeri și generali ai armatei și flotei sovietice.

Orele 19.

În prezidiu iau loc, în aplauzele puternice ale asistenței N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, membrii delegației guvernamentale a Republicii Populare Polone în frunte cu J. Cyrankiewicz, conducători ai organizațiilor de partid, sovietice și obștești din Moscova și regiunea Moscova, reprezentanți ai armatei și flotei sovietice.

Ședința solemnă a organizațiilor de partid, sovietice și obștești din orașul Moscova, consacrată celei de-a 85-a aniversări a nașterii marelui conducător și învățător al partidului comunist și statului sovietic, Vladimir Ilici Lenin, este deschisă de președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov.

Orchestra intonează imnul de stat al Uniunii Sovietice.

Raportul consacrat celei de-a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin a fost prezentat de D. T. Șepilov, membru al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, redactorul șef al ziarului „Pravda".

Ședința s-a încheiat printr-un concert la care și-au dat concursul cele mai bune forțe artistice.

Adunarea solemnă din București

La 22 aprilie 1955, la București, în sala Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., a avut loc adunarea solemnă pentru sărbătorirea a 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin.

Adunarea solemnă a fost organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. și Comitetul executiv al Sfatului popular al Capitalei.

Întîmpinați cu vii aplauze, în prezidiul adunării solemne au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Al. Moghioroș, P. S. Dedușkin, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. la București, generalul de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, Petre Borilă, C. Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, A. V. Romanov, redactor șef adjunct al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară !", D. Coliu, N. Ceaușescu, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor obștești, oameni de cultură, muncitori fruntași din întreprinderile Capitalei, fruntași ai agriculturii din regiunea București.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Cuvîntarea despre cea de-a 85-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin a fost ținută de tovarășul I. Chișinevschi, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Cuvîntarea a fost viu aplaudată, participanții la adunare exprimînd prin ovații îndelungate atașamentul poporului nostru față de ideile atotbiruitoare ale leninismului, față de Partidul Muncitoresc Romîn care, urmînd cu consecvență învățătura leninistă, conduce opera de construire a socialismului în patria noastră.

Adunarea solemnă a adoptat textul unei telegrame de salut adresate C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Telegrama a fost citită de tov. N. Ceaușescu, secretar al C.C. al P.M.R.

Cei prezenți au ovaționat puternic pentru marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru invincibila Uniune Sovietică, reazimul de neclintit al păcii și socialismului.

A fost prezentat apoi un program artistic la care și-au dat concursul Corul Radio, dirijat de Gh. Danga, actorul G. Vraca, cîntăreții Zenaida Pally și N. Herlea, pianista Silvia Șerbescu și violoncelistul Vl. Orlov.

(Agerpres)

Ideile lui Lenin luminează calea spre comunism

Raportul prezentat de tovarășul D. T. Șepilov

Tovarăși !

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară, clasa muncitoare din lumea capitalistă și colonială, întreaga omenire progresistă sărbătoresc data memorabilă a celei de-a 85-a aniversări a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

Lenin este un titan al gîndirii revoluționare și al acțiunii revoluționare, marele întemeietor al partidului comunist, creatorul primului stat socialist sovietic din lume, conducătorul oamenilor muncii din toate țările.

Genialii învățători și teoreticieni ai clasei muncitoare — K. Marx și F. Engels — au înarmat clasa muncitoare cu o concepție asupra lumii cu adevărat științifică. Ei au descoperit legile apariției, dezvoltării și pieirii capitalismului, au fundamentat științific inevitabilitatea revoluției socialiste, au descoperit rolul istoric al clasei muncitoare ca gropar al capitalismului și constructor al societății socialiste, ei au schițat în linii generale cele două faze de dezvoltare a comunismului. Lenin ca marxist ortodox în sensul cel mai profund al acestui cuvînt, revoluționar-creator, a îmbogățit în uriașă măsură tezaurul de idei al marxismului.

Lenin a apărut pe arena luptei politice într-o epocă nouă cînd avea loc trecerea capitalismului de la faza premonopolistă la faza imperialistă a dezvoltării sale. Contradicțiile capitalismului se manifestau deosebit de ascuțit în Rusia. Centrul mișcării mondiale de eliberare se deplasa aci. Aci se coceau cele mai mari lupte revoluționare. De aceea, Rusia a fost aceea care a dat lumii pe Lenin. Ea a fost patria leninismului.

Totodată, leninismul are rădăcini adînci în întreaga dezvoltare internațională, în mișcarea mondială de eliberare. Leninismul este o învățătură internațională. Leninismul este marxismul epocii imperialismului și revoluțiilor proletare, al epocii construirii comunismului. El întruchipează tot ce a acumulat mai bun mintea omenească de-a lungul mileniilor. Pe baza generalizării geniale a experienței mondiale în noua epocă istorică, Lenin a dezvoltat și a îmbogățit filozofia marxistă — materialismul dialectic și istoric, economia politică marxistă. Leninismul este cea mai înaltă cucerire a culturii ruse și mondiale.

Lenin a fost un mare strateg al revoluției. Pătrunzînd cu spiritul clarvăzător al gînditorului profunzimea proceselor de dezvoltare ale modului capitalist de producție, Lenin a fost creatorul strălucitului studiu asupra imperialismului. Descoperind legea dezvoltării inegale economice și politice a țărilor capitaliste în perioada imperialismului, el a creat o teorie nouă, închegată a revoluției socialiste care a servit drept steag și bază teoretică Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis întregii omeniri asuprite calea spre o viață nouă.

„Avem dreptul să ne mîndrim și să ne considerăm fericiți, scria Lenin, că ne-a fost dat nouă să doborîm cei dintîi, într-un colț al globului pămîntesc, fiara sălbatică, capitalismul, care a înecat pămîntul în sînge, a dus omenirea la foamete și la sălbăticire și care va pieri inevitabil și repede, oricît de monstruos de bestiale ar fi manifestările furiei sale înainte de moarte".

Sub ochii noștri se accentuează tot mai mult descompunerea vechiului sistem capitalist mondial, aflat în decădere, crește și se întărește tot mai mult noul sistem mondial socialist, în ascendență. Secolul al 20-lea este secolul triumfului ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului.

Lenin a fost un mare corifeu al științei. Descoperind legile, căile și formele transformării socialiste a societății, legile construirii comunismului, Lenin a ridicat marxismul la o treaptă mai înaltă. El a elaborat sub toate aspectele problema dictaturii proletariatului fundamentînd teza de bază potrivit căreia principiul superior al dictaturii proletariatului îl constituie alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, rolul conducător fiind al clasei muncitoare. El a creat teoria problemei național-coloniale. El a elaborat cele mai importante probleme ale construirii socialismului și comunismului. Puternicul stat sovietic multinațional — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — este o întruchipare vie a măreței forțe transformatoare a ideilor leninismului.

Lenin a îmbinat calitățile de genial gînditor și luptător politic, de maestru al transformărilor revoluționare și de organizator al maselor de multe milioane. Chiar la începutul mișcării revoluționare a proletariatului din Rusia, Lenin spunea: „Dați-ne o organizație de revoluționari și vom răsturna Rusia !" Gloriosul nostru partid comunist este acea organizație de revoluționari pe care el a crescut-o, a călit-o din punct de vedere ideologic și a educat-o.

Partidul leninist a fost în avangarda clasei muncitoare în luptele sociale a trei revoluții. Partidul a condus lupta plină de abnegație a oamenilor sovietici pentru libertatea și independența patriei lor în anii războiului civil și ai intervenției imperialiste. Sub conducerea lui Iosif Vissarionovici Stalin, marele continuator al cauzei lui Lenin, învingînd cele mai mari încercări și greutăți, în lupta crîncenă împotriva menșevicilor, troțkiștilor, a restauratorilor de dreapta, a numeroșilor dușmani ai poporului, partidul a dus țara noastră la victoria socialismului. Sub conducerea partidului poporul sovietic și vitezele sale forțe armate au înfrînt în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei hoardele blindate ale agresorilor hitleriști și au salvat lumea de primejdia înrobirii fasciste.

Astăzi, partidul comuniștilor condus de străluciți tovarăși de luptă și discipoli ai lui Lenin însuflețește și organizează marea muncă creatoare a poporului nostru în construirea societății comuniste. Leninismul a fost, este și va fi steagul de luptă și de victorii al partidului.

I.

Tovarăși ! Trecînd la transformarea socialistă a societății, poporul sovietic a fost nevoit să pornească de la o bază economică extrem de slab dezvoltată, moștenire a trecutului.

Pornind de la noua teorie revoluționară despre posibilitatea victoriei socialismului întîi într-o singură țară luată în parte, Lenin a elaborat în mod științific planul de construire a societății socialiste în țara noastră. Părțile componente ale acestui plan erau : a) industrializarea socialistă a țării ; b) transformarea socialistă a agriculturii pe baza cooperării în producție a gospodăriilor țărănești; c) revoluția culturală. Noi, arăta Lenin, avem tot ce ne trebuie pentru a crea un stat socialist cu adevărat puternic și bogat.

Încă în 1917 Lenin a pus în fața partidului și poporului marea sarcină de a porni înainte cu toată viteza și de a lichida înapoierea tehnico-economică a Rusiei într-un termen istoric extrem de scurt.

Baza materială a socialismului, ne învață Lenin, este marea industrie de mașini, producția mijloacelor de producție. Călăuzindu-se după planul leninist, pe baza industrializării socialiste, partidul comunist sub conducerea lui Stalin a înfăptuit transformări radicale în economia sovietică. Cuprinzînd masele, ideile lui Lenin au devenit o puternică forță materială. Țara sovietică a făcut un salt gigantic de la înapoiere la progres. Calea dezvoltării industriale, pentru care Anglia — cea mai veche țară a lumii capitaliste — a avut nevoie de aproape două secole de la începutul revoluției industriale, iar Statele Unite ale Americii — de aproape un veac, a fost parcursă de U.R.S.S. în mai puțin de două decenii. Astăzi Uniunea Sovietică este o mare putere industrială. În 1954 producția globală a marii industrii a U.R.S.S. a întrecut nivelul anului 1913 (în prețuri comparate) de 35 ori, producția mijloacelor de producție — aproape de 60 de ori, producția de energie electrică — de peste 75 de ori, producția industriei constructoare de mașini — de peste 160 de ori. Aceste cifre ilustrează marea superioritate a sistemului economic planificat al socialismului.

Tovarăși !

Marx și Engels au prevăzut cu clarviziune necesitatea transformării socialiste a agriculturii după victoria revoluției proletare. Dar ei, firește, nu puteau să-și pună și nu și-au pus sarcina de a da un program concret al acestei transformări. Un asemenea program, genial prin adîncimea sa și prin caracterul accesibil pentru cele mai largi mase ale țărănimii, a fost dat în planul cooperatist al lui Lenin

Orînduirea cooperatorilor civilizați, în condițiile proprietății obștești asupra mijloacelor de producție, în condițiile victoriei de clasă a proletariatului asupra burgheziei — ne învață Lenin — aceasta este orînduirea socialismului. Obligația și datoria noastră este „de a trece pe un nou făgaș producția cea mai înapoiată, producția agricolă, cultivarea pămîntului, de a transforma această producție și a preface agricultura, dintr-o îndeletnicire care nu e bazată pe știință și folosește metode vechi, într-o îndeletnicire bazată pe știință și pe cuceririle tehnicii".

Înarmat cu planul cooperatist al lui Lenin și bizuindu-se pe puterea industriei socialiste crescînde, partidul comunist a condus clasa muncitoare, masele de multe milioane ale țărănimii spre o măreață activitate transformatoare la sate. Istoria mondială a mișcărilor sociale nu cunoaște asemenea proporții și o asemenea adîncime de transformare a bazelor producției, a vieții și modului de trai a zeci de milioane de oameni, cum a fost, după Revoluția din Octombrie, colectivizarea masivă și lichidarea chiaburimii ca clasă. În locul orînduirii vechi la sate, bazate pe proprietatea privată, cu istoria sa seculară de descompunere a micilor producători de mărfuri și cu suferințele maselor, a fost creată o orînduire nouă, necunoscută în trecut — orînduirea colhoznică. Această orînduire a lichidat diferențierea țărănimii, robia chiaburească, sărăcia și mizeria satelor, a deschis posibilități nelimitate de dezvoltare a forțelor de producție ale agriculturii, de creștere a bunei stări materiale și a culturii țărănimii colhoznice. Orînduirea colhoznică este una din cele mai mari cuceriri ale poporului sovietic.

Industrializarea țării, colectivizarea agriculturii, lichidarea pe această bază a claselor exploatatoare și a înseși cauzelor care generează exploatarea omului de către om, înfăptuirea celei mai adînci revoluții culturale, crearea statului multinațional, bazat pe uniunea liber consimțită a națiunilor, pe încredere frățească și ajutor reciproc — toate acestea au însemnat triumful deplin al indicațiilor marelui Lenin de a transforma Rusia într-o puternică putere socialistă.

Poporul sovietic se mîndrește pe drept cu mărețele sale înfăptuiri. Partidul cheamă însă pe oamenii sovietici să înainteze neîncetat pe calea trasată de programul comunismului științific. Leninismul este o învățătură veșnic vie, dătătoare de viață.

Cînd revoluția socialistă era încă în fașă, Lenin spunea: „Începînd transformările socialiste, noi trebuie să avem clar în fața noastră țelul pe care-l urmăresc în ultima analiză aceste transformări, și anume țelul creării societății comuniste..." Leninismul este busola, acea puternică armă ideologică care dă partidului nostru posibilitatea să se orienteze just în cele mai complicate legi ale dezvoltării societății, să înțeleagă legătura internă a evenimentelor istorice, să prevadă evoluția lor, să ducă cu hotărîre masele populare după sine.

Desăvîrșirea construirii societății socialiste și trecerea treptată la cea de-a doua fază a comunismului presupune creșterea gigantică, continuă, a forțelor de producție ale societății socialiste, electrificarea întregii economii naționale, desăvîrșirea mecanizării complexe a muncii în toate ramurile economiei, dezvoltarea largă a automatizării și chimizării producției pe baza tehnicii celei mai înalte. Baza acestei puternice mișcări înainte a întregii producții sociale o constituie creșterea în ritm accelerat a industriei grele.

Partidul a scos la iveală caracterul pseudo-științific, dăunător din punct de vedere politic, esența antileninistă a concepțiilor acelor lucrători din domeniul științei și al practicii care au susținut că în condițiile actuale ar dispărea necesitatea unui ritm înalt al dezvoltării industriei grele și că centrul de greutate ar putea fi mutat asupra problemelor industriei ușoare. Aceasta este o teorie putredă care dezarmează poporul nostru. Punerea ei în

(Continuare în pag. a 2-a)

Leninismul — călăuză sigură a poporului romîn în construirea socialismului

Cuvîntarea tovarășului I. Chișinevschi

Tovarăși,

Astăzi, la 22 aprilie, de la un capăt la altul al lumii, mișcarea muncitorească internațională, toți oamenii progresului sărbătoresc a 85-a aniversare a nașterii marelui conducător și organizator al revoluției socialiste, învățătorul iubit al oamenilor muncii de pretutindeni, genialul corifeu al științei revoluționare, Vladimir Ilici Lenin.

Poporul romîn, alături de celelalte popoare, participă la această sărbătoare, adînc recunoscător pentru tot ceea ce leninismul a adus nou și revoluționar în viața sa.

Subliniind că V. I. Lenin și-a închinat cu pasiune arzătoare viața măreţului țel de făurire a unei lumi libere de orice exploatare și asuprire și că minunata pildă a luptei sale neînfricate, gîndirea sa înaripată și profund științifică este veșnic vie și dătătoare de viață — vorbitorul a arătat că Lenin a dezvoltat în mod creator marxismul în noile condiții istorice, a făurit învățătura despre partidul de tip nou, a creat, pe baza acestei învățături, puternicul partid bolșevic, conducătorul eroicei clase muncitoare din Rusia și avangarda mișcării muncitorești internaționale.

Lenin a făcut o pătrunzătoare analiză științifică a imperialismului, a descoperit legea dezvoltării inegale și în salturi a capitalismului. Pe această bază, Lenin a tras concluzia că victoria revoluției socialiste și construirea socialismului este posibilă la început în cîteva țări sau chiar într-o singură țară.

Noua teorie a revoluției socialiste și a construirii socialismului — elaborată de Lenin — a dat un puternic avînt mișcării muncitorești din Rusia și din lumea întreagă. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, triumf istoric al leninismului, a dovedit celor mai largi mase populare că eliberarea omenirii de exploatarea capitalistă și asuprire națională nu este ceva din domeniul visurilor, ci un fapt întru totul realizabil.

Principalul în leninism este învățătura despre dictatura proletariatului, al cărei principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și rolul conducător al clasei muncitoare în această alianță. Prin această învățătură, Lenin a rezolvat una din cele mai importante probleme ale luptei revoluționare a clasei muncitoare, îmbogățind astfel imens tezaurul marxismului.

Dezvoltînd ideile lui Marx și Engels despre internaționalismul proletar, V. I. Lenin și marele continuator al operei sale, I. V. Stalin, au fundamentat măreața ideologie a frăției între popoare și au elaborat o teorie științifică, multilaterală, despre problema națională.

Statul sovietic, primul stat socialist din lume, făurit sub conducerea gloriosului P.C.U.S., avînd în frunte pe Lenin și discipolii săi, are ca fundament solid, de neclintit, alianța clasei muncitoare cu țărănimea — unitatea moral-politică a poporului, prietenia internaționalistă a popoarelor sovietice. Numai un asemenea stat monolit a putut să zdrobească intervenția celor 14 state capitaliste în primii ani ai puterii sovietice, să nimicească pe invadatorii fasciști germani.

De neprețuit este meritul lui Lenin în elaborarea științifică a programului construirii socialismului, precum și în trasarea drumului concret spre crearea bazei materiale de producție a comunismului.

Discipolul și marele continuator al operei lui Lenin, I. V. Stalin, a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice și a îmbogățit cu noi teze teoria revoluționară.

Propria experiență a partidelor comuniste și muncitorești a confirmat și confirmă continuu că leninismul este un model de tactică pentru toți și că pentru dezvoltarea acestor partide este o lege lupta vigilentă și necruțătoare împotriva oportunismului și a oricăror devieri de la marxism-leninism.

Istoria mișcării muncitorești internaționale a dovedit și dovedește zi cu zi că succesul luptei revoluționare a clasei muncitoare este asigurat de faptul că partidele comuniste și muncitorești — legate strîns de masele largi populare — se călăuzesc neîncetat după știința marxist-leninistă, după măreața pildă și bogata experiență a gloriosului P.C.U.S.

În continuare, vorbitorul subliniind că Partidul Muncitoresc Romîn este construit pe fundamentul trainic al principiilor leniniste despre partidul de tip nou și aplică în mod creator marxism-leninismul în condițiile concrete ale patriei noastre, a arătat că, sub conducerea și îndrumarea partidului, poporul muncitor pășește ferm pe calea construirii vieții noi, socialiste.

V. I. Lenin a acordat o mare importanță industrializării socialiste, considerînd-o ca principală cale a construirii socialismului. Pornind de la faptul că scopul producției în societatea socialistă este „asigurarea unei depline bune stări și a unei dezvoltări libere, multilaterale, a tuturor membrilor ei", Lenin a arătat necesitatea lărgirii și creșterii neîncetate a producției și a subliniat cu putere că pentru aceasta trebuie asigurată dezvoltarea cu precădere a industriei grele, iar în cadrul acesteia, — a industriei producătoare de mașini.

Vorbitorul a arătat apoi că Partidul Muncitoresc Romîn a aplicat și aplică cu consecvență învățătura leninistă despre industrializarea socialistă.

Urmînd cu încredere politica leninistă a partidului și bucurîndu-se de ajutorul internaționalist multilateral al poporului frate sovietic, poporul nostru muncitor a obținut remarcabile succese în industrializarea țării. Volumul producției industriale globale din 1954 a depășit pe cel din 1938 de peste 2,5 ori, iar cel al producției industriei mijloacelor de producție de peste 3 ori, din care industria metalurgiei prelucrătoare de peste 5 ori. În anii puterii populare au luat naștere industria constructoare de mașini, esențială pentru progresul economiei naționale, industria electrotehnică și alte ramuri industriale noi. Dezvoltarea industriei grele a permis statului democrat-popular să înzestreze cu mașini și unelte atît industria ușoară, cît și agricultura.

Dezvăluind unele disproporții ce s-au creat în dezvoltarea economiei noastre naționale, plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. a hotărît luarea unor măsuri pentru ridicarea producției în ramurile rămase în urmă ale economiei — agricultura și industria producătoare de bunuri de consum popular — subliniind totodată din nou că industria grea a fost și continuă să fie temelia dezvoltării economiei naționale și a ridicării nivelului de trai al poporului.

Rămîne o sarcină importantă și actuală a întregului partid și a organelor de stat mobilizarea tuturor forțelor în vederea înfăptuirii măsurilor luate pentru dezvoltarea într-un ritm rapid a agriculturii, sporirea producției agricole și a producției bunurilor de consum popular, pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime.

Realizarea acestei sarcini este însă posibilă numai pe baza dezvoltării industriei grele, prin continuarea dezvoltării cu precădere a industriei mijloacelor de producție. Așa cum ne învață marxism-leninismul și cum confirmă experiența construcției socialiste în U.R.S.S. și în toate țările democrat-populare, dezvoltarea cu precădere a industriei grele asigură baza tehnică a agriculturii și a celorlalte ramuri industriale, satisfacerea nevoilor materiale și culturale în permanentă creștere ale maselor populare și apărarea independenței și suveranității patriei.

Arătînd că dezvoltarea industriei grele, sporirea producției bunurilor de larg consum și creșterea producției agricole au creat condițiile pentru ca să se treacă la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații — ceea ce a dus la stimularea producției industriale și agricole, la mărirea volumului de mărfuri desfăcute prin comerțul socialist la orașe și sate, la sporirea mărfurilor aduse pe piață de producătorii agricoli, la mărirea puterii de cumpărare a leului — vorbitorul a spus : Îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate, în comparație cu anii trecuți, în perioada care se caracterizează de obicei prin greutăți și lipsuri în acest domeniu, scăderea prețurilor pe piața țărănească au contribuit la creșterea salariului real al clasei muncitoare și la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Dezvoltarea economiei naționale în cele patru luni care au trecut de la desființarea cartelelor, rezultatele arătate de comunicatul asupra realizării Planului de Stat pe primul trimestru al anului 1955 reflectă efectele pozitive ale acestei importante măsuri.

Vorbind despre însemnătatea hotărîtoare a ridicării permanente a productivității muncii, reducerii prețului de cost, realizării de economii, descoperirii și folosirii juste, raționale, a rezervelor interne în întreprinderi, întăririi disciplinei muncii, vorbitorul a subliniat că rolul conducător în dezvoltarea industriei grele și a întregii economii îl are clasa muncitoare, al cărei eroism și abnegație în muncă sînt o pildă însuflețitoare pentru masele largi ale celor ce muncesc de la orașe și sate.

Trebuie totuși arătat că ritmul creșterii productivității muncii nu poate fi considerat mulțumitor. El a rămas în urmă față de puternica înzestrare tehnică a întreprinderilor noastre, înfăptuită în anii cincinalului. Totodată creșterea productivității muncii a rămas în urmă față de creșterea venitului mediu al muncitorilor și funcționarilor.

Economia politică marxistă ne învață că ritmul de creștere a productivității muncii trebuie să depășească ritmul de creștere a salariului. Numai păstrîndu-se o astfel de corelație și asigurîndu-se acumulările socialiste necesare lărgirii neîncetate a producției poate să crească nivelul de trai al oamenilor muncii.

Tovarăși,

Una din problemele cele mai importante ale leninismului este problema alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. V. I. Lenin a demonstrat că alianța clasei muncitoare cu țărănimea este o condiție esențială a succesului revoluției proletare, a cuceririi, menținerii și consolidării puterii populare, constituie forța socială de bază în construirea socialismului, fiind viabilă și puternică numai dacă în ea rolul conducător îl are clasa muncitoare.

Arătînd că V. I. Lenin a urmărit cu atenție lupta poporului romîn, mișcările revoluționare din țara noastră, vorbitorul a citat cuvintele prin care Lenin, bătîndu-și joc de istoricul burghez Egelhaaf, scria în „Caiete despre imperialism": „Este foarte caracteristic faptul că idiotul de autor... cu un pedantism penibil, dă date și informații despre orice regișor, despre neamurile regișorilor, despre avortonii reginei olandeze (sic !! pag. 440) etc., dar nu amintește de loc răscoalele țăranilor din Romînia din 1907 !..."

Partidul nostru, fidel învățăturii leniniste și combătînd cu tărie concepțiile oportuniste, menșevice despre țărănime, a considerat țărănimea ca un imens rezervor de energie revoluționară.

După ce a arătat că, pe drumul trasat de Lenin, clasa muncitoare din Romînia, sub conducerea partidului său revoluționar, a creat o trainică alianță cu țărănimea muncitoare, conducînd-o în lupta pentru realizarea visurilor ei de veacuri, pentru pămînt și libertate, în înfăptuirea revoluționară a reformei agrare, vorbitorul a subliniat că statul democrat-popular a dat și dă țărănimii muncitoare un sprijin puternic și multilateral pentru ridicarea ei materială și culturală și în lupta ei împotriva exploatării chiaburești. Roadele acestui sprijin s-au arătat în succesele obținute în ultimii ani în creșterea producției agricole și în îmbunătățirea nivelului de trai al țărănimii muncitoare. În anul 1954 s-a realizat o producție de cereale și alte boabe de peste 9 milioane tone, depășindu-se astfel producția anului 1953. A crescut conștiința cetățenească a țărănimii muncitoare, înțelegerea că ea trebuie să răspundă sprijinului primit din partea clasei muncitoare și a statului, îndeplinindu-și îndatoririle față de stat și trimițînd populației de la orașe și industriei cantități tot mai mari de materii prime și produse agricole.

În vederea realizării cu succes a obiectivului de a se atinge în acest an o producție de cel puțin 10 milioane tone grîu și porumb, oamenii muncii au datoria să dovedească inițiativă și să depună eforturi susținute pentru a înfrînge greu-

(Continuare în pag. a 3-a)

Raportul prezentat de tovarășul D. T. Șepilov

(Urmare din pag. 1-a)

practică ar însemna încetinirea întregii economii naționale, scăderea nivelului de trai al oamenilor muncii, subminarea capacității de apărare a statului socialist.

Lenin arăta: „Singura bază economică posibilă a socialismului este marea industrie mecanizată. Cel care uită acest lucru nu este comunist". Creșterea cu precădere a industriei grele, a producției mijloacelor de producție, Lenin a denumit-o lege economică. Dacă această lege este valabilă pentru capitalism ea capătă o însemnătate absolută, și de o sută de ori mai mare, pentru socialism, deoarece o societate socialistă, matură în ceea ce privește nivelul dezvoltării industriale, trebuie să depășească simțitor orice țară capitalistă, chiar și cea mai dezvoltată.

Industria grea a fost și rămîne baza de granit a economiei socialiste, coloana ei vertebrală.

Numai pe baza unui ritm înalt de dezvoltare a industriei grele poate fi rezolvată sarcina unui avînt puternic al forțelor de producție, a întăririi continue a forței economice și a capacității de apărare a țării, a desăvîrșirii mecanizării complexe a agriculturii, a unui avînt puternic al ramurilor producătoare de articole de consum popular. Asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîncetată a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte constituie legea economică fundamentală a socialismului. Bunăstarea poporului, înflorirea lui continuă este țelul cel mai înalt al întregii activități a partidului comunist. Numai traducînd în viață linia generală a partidului de dezvoltare accelerată a industriei grele poate fi asigurat avîntul continuu al tuturor ramurilor agriculturii, industriei ușoare și alimentare, creșterea neîncetată a stării materiale a oamenilor muncii.

Partidul, credincios leninismului, va înfăptui cu consecvență și pe viitor linia sa generală avînd ca scop avîntul neîncetat al întregii economii sociale pe baza creșterii cu precădere a producției mijloacelor de producție, va împinge înainte, în ritm înalt, în primul rînd industria de combustibil, siderurgică, energetică, construcția de mașini, industria chimică, industria de construcții. Interesele fundamentale ale poporului și statului socialist cer acest lucru.

O deosebită însemnătate are totodată sporirea sistematică a capacităților energetice și dezvoltarea forțată a construcției de mașini. Lenin ne învăța: „Dacă Rusia se va acoperi cu o rețea deasă de uzine electrice, de instalații tehnice puternice, construcția noastră economică comunistă va deveni un model pentru viitoarea Europă și Asie socialiste".

Clasa muncitoare, oamenii noștri de știință, inginerii și tehnicienii noștri traduc în viață programul leninist de electrificare. Numai în primii patru ani ai celui de-al 5-lea cincinal au fost construite și lărgite aproximativ 500 centrale electrice, fără a socoti pe cele mici. Numai într-un singur an — anul 1954 — au fost date în exploatare centrale electrice cu o capacitate de aproape de 2 și jumătate ori mai mare decît în primii zece ani de aplicare a planului leninist Goelro. Anul acesta va fi pusă parțial în funcțiune și va furniza energie electrică pentru industrie cea mai mare hidrocentrală din lume — cea de la Kuibîșev — a cărei capacitate totală proiectată este de 2.100.000 kw. În anii următori vor fi construite hidrocentrale gigantice pe marile fluvii ale Siberiei; fiecare dintre acestea va întrece de cîteva ori, în ce privește capacitatea, vestitul Dneproghes.

Pivotul industriei grele este construcția de mașini, care înzestrează toate ramurile economiei naționale cu mijloace tehnice moderne. Tehnica înzestrată cu mașinile cele mai moderne — iată baza progresului tehnic. „Trebuie să introducem peste tot mai multe mașini, să trecem pe o scară cît mai largă la folosirea tehnicii bazate pe mașini", ne-a învățat Lenin. Partidul cere oamenilor noștri de știință, inginerilor și tehnicienilor noștri să nu manifeste o atitudine de autoliniștire și îngîmfare, să fie în permanență la nivelul celor mai noi realizări ale științei și tehnicii mondiale, să introducă pe o scară mai largă în economia națională tehnica înaintată, să perfecționeze neîntrerupt, să facă să progreseze știința și tehnica sovietică, să ducă o luptă hotărîtă împotriva oricărei manifestări de înapoiere, stagnare, rutină.

Lenin a subliniat în repetate rînduri că trebuie să construim comunismul folosind suma tuturor cunoștințelor, întreg tezaurul culturii acumulate de omenire. Patriot nu este acela căruia îi place să repete formule generale despre patrie și prioritate dar în realitate nu merge înainte, se complace în rutină. Adevărat patriot este acela care, bazîndu-se în activitatea sa pe experiența cea mai înaintată a țării noastre, pe întreaga experiență mondială în domeniul respectiv, asigură în fapt întîietatea științei și tehnicii sovietice, este un campion al progresului tehnic, realizează cei mai înalți indici de producție.

Tovarăși!

Soluționînd problemele mari și complexe ale creării bazei materiale și de producție a comunismului, puternică și multilaterală, partidul acordă o atenție deosebită problemelor agriculturii. Fără un avînt puternic al agriculturii nu poate fi soluționată nici problema dezvoltării continue a industriei ușoare și alimentare căreia partidul i-a acordat și îi acordă o atenție permanentă.

Marx și Engels au prevăzut că agricultura eliberată din cătușele proprietății particulare „va intra în faza înfloririi și va da societății o cantitate suficientă de produse". Agricultura noastră socialistă a ajuns acum la o asemenea treaptă a dezvoltării sale cînd, cu condiția unei folosiri juste a tuturor posibilităților de care dispune, poate da societății o cantitate de produse pe deplin suficientă de produse. Hotărîrea plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S., care a pus drept sarcină ca în 1960 producția de cereale să nu fie mai mică de 10 miliarde puduri, iar producția produselor principale ale creșterii animalelor să fie sporită de două — două ori și ceva, reprezintă un program închegat, fundamentat științific și eficace pentru soluționarea acestei mari sarcini a economiei naționale.

Îndeplinirea hotărîrii plenarei implică înainte de toate o luptă încordată pentru sporirea însemnată a recoltei la hectar și pentru strîngerea recoltei de cereale de pe toate suprafețele, precum și o considerabilă reducere a pierderilor la strîngerea recoltei. Valorificarea pînă în anul 1956 a 28-30 milioane hectare de pămînturi virgine și înțelenite permite să se extindă considerabil economia noastră cerealieră, care este baza tuturor ramurilor producției agricole și să facă roditoare, pentru alte ramuri, uriașele bogății nevalorificate ale pămîntului, căci pămîntul este principalul mijloc de producție în agricultură.

Partidul a indicat calea cea mai scurtă și cea mai eficace de ridicare a producției cerealiere — schimbarea substanțială a structurii suprafețelor însămînțate, extinderea pînă în anul 1960 la cel puțin 28 milioane hectare a suprafețelor însămînțate cu porumb. Este demn de remarcat că încă în anul 1921 Lenin arăta marile avantaje ale cultivării porumbului. Într-o scrisoare adresată lui G. M. Krjijanovski el cerea „să se elaboreze o serie de măsuri foarte precise și foarte bine gîndite pentru popularizarea porumbului și pentru a învăța pe țărani să cultive porumbul..."

Sporirea simțitoare a producției de porumb este cheia spre avîntul serios al gospodăriei cerealiere, iar avîntul gospodăriei cerealiere este singura cale justă pentru rezolvarea problemei creșterii animalelor, a problemei asigurării țării noastre cu un belșug de produse agricole și materii prime pentru industria ușoară și alimentară. În întregul sistem de măsuri îndreptat spre un avînt simțitor al întregii agriculturi s-au vădit forța și înțelepciunea hotărîrii plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Puternicul avînt patriotic al țărănimii colhoznice, al lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri, experiența gospodăriilor fruntașe sînt o chezășie a faptului că sarcinile plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. pot și vor fi îndeplinite înainte de termen.

În lupta pentru avîntul continuu al forțelor de producție ale agriculturii, partidul comunist a luat, în ultima perioadă, o serie de măsuri importante care corespund principiilor leniniste de desfășurare a marii producții socialiste.

Lenin ne-a învățat că comunismul trebuie să-l construim îmbinînd entuziasmul revoluționar al maselor cu interesul material personal al fiecărui lucrător în sporirea producției. Partidul a aplicat un întreg sistem de măsuri, care stimulează cointeresarea materială personală a colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri pentru sporirea producției agricole. Partidul cere ca aceste puternice pîrghii de creștere a avuției sociale să fie perfecționate și în viitor.

În această privință are o mare însemnătate progresistă reforma în planificarea agriculturii, înfăptuită recent. Partidul și guvernul au desființat sistemul birocratic, extrem de umflat, rupt de viață, de planificare a agriculturii, care încătușa inițiativa colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor și slăbea răspunderea și cointeresarea lor în dezvoltarea producției agricole.

Lenin arăta: „agricultura în regiunea Kaluga nu este aceeași ca în regiunea Kazan. Același lucru se poate spune despre întreaga industrie, același lucru se poate spune despre întreaga administrație sau conducere. A nu ține seama în toate aceste chestiuni de deosebirile locale, ar însemna să cazi în centralism birocratic etc., ar însemna să împiedici pe lucrătorii locali de a lua în considerație deosebirile locale, ceea ce tocmai constituie baza unei munci raționale".

Noul sistem de planificare a producției agricole, care are ca punct de plecare volumul producției-marfă, descătușează inițiativa colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor în obținerea unei cantități maxime de producție de pe fiecare sută de hectare de pămînt. Acest sistem îmbină cel mai bine interesele colhozurilor și colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri cu interesele de stat, ale întregului popor.

Tovarăși! Zeci de mii de colhozuri din țara noastră dau pilde înalte de mare producție agricolă socialistă. În aceste colhozuri bogăția obștească sporește an de an, crește producția-marfă. În aceste colhozuri membrii artelului realizează venituri mari, viața culturală pulsează din plin.

Dar alături de colhozuri înaintate la noi mai există colhozuri rămase în urmă, slabe din punct de vedere economic. Experiența arată că starea economică a oricărui colhoz depinde într-o măsură hotărîtoare de acela care se află în fruntea colhozului. Avînd un președinte destoinic, orice colhoz, chiar și cel mai rămas în urmă, se transformă într-un an-doi, într-o întreprindere înaintată. Iată de ce în prezent cînd se pune sarcina de a lichida rămînerea în urmă a agriculturii și de a ridica toate colhozurile la nivelul unor întreprinderi înaintate cu o mare producție-marfă, Comitetul Central al partidului și guvernul sovietic au lansat apelul de a se ajuta satul colhoznic, de a întări colhozurile rămase în urmă cu cadre de conducere.

Să fii organizator al marii producții agricole socialiste este o misiune de onoare. A participa activ la rezolvarea sarcinii istorice — transformarea tuturor colhozurilor din țara noastră în gospodării înfloritoare, cu o mare producție-marfă, bucurîndu-se de o stare de îndestulare materială și de toate bunurile culturale — aceasta constituie o mare cinste pentru fiecare patriot sovietic. I. V. Stalin a arătat: „dacă toți colhoznicii — toți, iar nu numai majoritatea, vor lucra cinstit, colhozurile se vor umple de produse alimentare, se vor umple de toate bunătățile, iar țara noastră va deveni cea mai bogată țară din lume". Tocmai această sarcină o rezolvă acum partidul nostru comunist. Și el o va rezolva în termenul cel mai scurt.

Tovarăși! Marele Lenin a învățat partidul să nu se încînte niciodată de succesele obținute și să-și concentreze atenția în principal asupra problemelor nerezolvate încă.

Țara Sovietică, plină de putere și forțe creatoare, înaintează continuu în toate domeniile economiei și culturii. Dacă Rusia dinaintea revoluției ocupa în ce privește volumul producției de fontă și oțel — locul al 5-lea, în ce privește extracția de cărbune — locul al 6-lea și în ce privește producția de energie electrică — locul al 15-lea din lume, astăzi U.R.S.S. a întrecut în toate aceste domenii toate țările capitaliste, în afară de Statele Unite ale Americii și ocupă locul al doilea în producția mondială.

Noi însă nu am rezolvat încă sarcina economică fundamentală a Uniunii Sovietice, trasată de Lenin. În raportul lui I. V. Stalin și în hotărîrile celui de-al 18-lea Congres al partidului se arăta că numai în cazul cînd vom depăși principalele țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor, va fi la noi belșug de produse și vom avea posibilitatea de a înfăptui trecerea de la prima fază a comunismului la cea de a doua fază a sa.

În domeniul întrecerii economice a celor două sisteme opuse, toate avantajele sînt de partea tînărului sistem socialist al economiei.

Într-adevăr, dacă comparăm ritmul dezvoltării economice a U.R.S.S. și a principalelor țări capitaliste, reiese că în ultimul sfert de veac ritmul mediu anual de creștere a producției industriale în U.R.S.S. (cu excepția anilor de război) a fost de 18,2 la sută, în Statele Unite — 2,4 la sută, în Anglia — 3,6 la sută, în Franța — 2,1 la sută.

Cu alte cuvinte, economia socialistă înaintează într-un ritm care depășește de mai multe ori ritmul de dezvoltare al economiei capitaliste. Economia socialistă este supusă acțiunii legii dezvoltării planice (proporționale) a economiei naționale. La noi nu există anarhie în producție, concurență nimicitoare și crize economice pustiitoare, caracteristice capitalismului. La noi nu există clase antagoniste și consumul parazitar al claselor exploatatoare. Întregul popor sovietic, ca producător și stăpîn al tuturor bogățiilor societății este în mod vital interesat în creșterea neîncetată a producției sociale. Pe aceasta se bazează convingerea noastră profundă și științific fundamentată că sarcina economică fundamentală a U.R.S.S. va fi rezolvată cu succes într-o perioadă istorică cît mai scurtă.

În lupta pentru rezolvarea sarcinii economice fundamentale, pentru crearea unui belșug de produse în țara noastră, o importanță primordială o are ridicarea hotărîtă a productivității muncii sociale. Lenin ne învăța: „Ridicarea productivității muncii constituie una din sarcinile fundamentale, întrucît fără aceasta trecerea definitivă la comunism este imposibilă". Nivelul actual al productivității muncii în U.R.S.S. nu satisface cerințele crescînde ale economiei naționale și nu corespunde gradului de înzestrare tehnică a economiei noastre naționale. Acum nu mai este vorba despre recorduri.

Sarcina este ca, bizuindu-ne pe o astfel de forță motrice puternică a dezvoltării noastre cum este întrecerea socialistă, folosind pe deplin tehnica extrem de bogată și organizînd rațional munca, să obținem îndeplinirea înainte de termen a celui de-al cincilea cincinal și a hotărîrilor istorice ale plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. de a asigura o creștere necontenită și însemnată a productivității muncii în fiecare întreprindere, în fiecare atelier, în fiecare sovhoz și colhoz.

Odată cu victoria Revoluției din Octombrie, pentru prima oară în istoria mondială un popor a devenit stăpîn al soartei sale. Leninismul pornește de la recunoașterea rolului hotărîtor al maselor populare ca adevărate făuritoare ale istoriei. „Va învinge și va păstra puterea numai acela — ne învață Lenin — care crede în popor, care se va cufunda în izvorul creației populare vii".

Partidul comuniștilor este în modul cel mai strîns legat de popor. Orînduirea socialistă, ca o orînduire a adevăratei puteri a poporului, întruchipează unitatea indestructibilă a partidului, guvernului și poporului.

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor mari și complexe ale construcției comuniste, partidul cere perfecționarea neîncetată a aparatului de stat. Lenin considera o sarcină din cele importante ale puterii sovietice „micșorarea și ieftinirea sistematică a aparatului sovietic prin reducerea sa, printr-o organizare mai perfecționată, prin lichidarea tărăgănelii, a birocratismului și micșorarea cheltuielilor neproductive".

Pornind de la principiile leniniste cu privire la activitatea aparatului sovietic, partidul comunist urmează linia sporirii sistematice a acelei părți a muncii care este ocupată în sfera producției materiale, adică în acea sferă în care se creează toate bunurile vieții. Partidul comunist caută să obțină o reducere și ieftinire hotărîtă a aparatului de stat, concentrarea muncii lui asupra activității organizatorice vii, și nu asupra întocmirii de rapoarte și rezoluții, cere ca toate verigile aparatului de stat să traducă în fapt politica partidului comunist — cea mai progresistă și dătătoare de viață politică din lume.

Partidul duce o luptă hotărîtă împotriva atitudinii neglijente față de bunul obștesc, împotriva lipsei de disciplină mic-burgheză, a cupidității, lăcomiei și altor manifestări ale moralei burgheze. Dezvoltarea științei și culturii este obiectul grijii neobosite a partidului.

Orînduirea sovietică — rod al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — își dezvăluie în măsură din ce în ce mai mare puternicele sale forțe vitale. În toate colțurile pămîntului sovietic clocotesc izvoarele creației populare. Activitatea creatoare a poporului sovietic în domeniul economiei, culturii, construcției de stat, are o importanță istorică mondială, deoarece Uniunea Sovietică este crainica măreților idei eliberatoare ale omenirii, stegara unei epoci noi — epoca comunistă.

II.

Tovarăși!

Lenin a făcut o analiză din cele mai profunde a legilor capitalismului contemporan, dovedind că imperialismul este capitalismul parazitar, intrat în putrefacție, ajunul revoluției socialiste. Criza generală a capitalismului care se adîncește tot mai mult a cuprins toate laturile acestuia — atît economia cît și politica. Trăsăturile cele mai importante ale acestei crize sînt: scindarea lumii în două sisteme — socialist și capitalist, descompunerea tot mai accentuată a sistemului capitalist mondial și desprinderea continuă din acest sistem a noi și noi țări, creșterea și ridicarea continuă a sistemului socialist mondial, întărirea neîntreruptă a puterii sale.

Indicînd calea viitoare a dezvoltării istorice pe decenii, Lenin a arătat: „Distrugerea capitalismului și a urmelor sale, introducerea bazelor ordinei comuniste reprezintă conținutul noii epoci a istoriei mondiale care începe acum". Experiența a confirmat întru totul întreaga justețe a previziunii lui Lenin. Ideile lui Lenin au devenit cu adevărat stăpîne pe gîndurile omenirii progresiste. Ele exercită o puternică influență asupra întregului mers al istoriei mondiale.

Adîncirea contradicțiilor dintre muncă și capital, dintre puterile imperialiste, dintre metropole și colonii sapă temeliile sistemului imperialist. Apar tot mai evident trăsăturile parazitare ale capitalismului contemporan, în primul rînd ale celui american. Cronica folosire incompletă a întreprinderilor și permanentul șomaj de masă, agravarea disproporției dintre posibilitățile de producție și puterea de cumpărare tot mai redusă a populației, militarizarea largă a economiei, creșterea gigantică a profiturilor și a risipei din partea burgheziei, intensificarea nemaiîntîlnită a sărăcirii clasei muncitoare și a ruinării fermierilor — toate acestea duc inevitabil la pustiitoare crize economice.

Devenite un stat cămătar și care promovează o politică de aservire și jefuire sistematică a popoarelor altor țări, Statele Unite ale Americii sînt în prezent una din principalele surse de dezorganizare a economiei capitaliste în ansamblul său. Principala țară capitalistă din lume a devenit centrul principal al zguduirilor economice ale capitalismului.

Ca urmare a acțiunii unor forțe lăuntrice de nebiruit are loc procesul de descompunere a sistemului capitalist mondial. În Europa numeroase țări, a căror populație reprezintă aproape jumătate din întreaga populație a Europei, au rupt definitiv cu capitalismul și s-au statornicit în lagărul păcii, democrației și socialismului. În țări ca Franța, Italia, partidele comuniste merg în fruntea unor mase de multe milioane de oameni ai muncii, ceea ce constituie un factor important nu numai în viața internă a acestor țări, ci și în întreaga situație din Europa. Se intensifică lupta poporului german împotriva politicii criminale de transformare a Germaniei occidentale într-un focar al unui al treilea război mondial, lupta pentru crearea unei Germanii unite, independente, democrate și iubitoare de pace. Astfel vechea Europă imperialistă trece printr-o criză tot mai adîncă și mai accentuată.

Pretendenții de dincolo de ocean la dominația mondială încearcă să transforme Europa cu tradițiile ei iubitoare de pace, cu neprețuitele ei tezaure de cultură într-un vasal al imperiului american. Aceste planuri sînt sortite unui faliment total. S-a născut, crește și se întărește o Europă nouă, liberă, socialistă. Ea este moștenitorul legitim recunoscut de istorie al tuturor bogățiilor materiale și spirituale acumulate de popoare în decurs de milenii. Ea poartă în sine posibilități nelimitate de înflorire a economiei și culturii, de înălțare a personalității umane. Și ei îi aparține viitorul.

Dar criza capitalismului nu se limitează la Europa. Descompunerea în continuă extindere și adîncire a sistemului colonial al imperialismului este o parte componentă a crizei generale a capitalismului. Lenin este cel mai mare teoretician al problemei național-coloniale. Numele lui Lenin, învățătura lui Lenin sînt simbolul și steagul luptei popoarelor Asiei, Africii, întregului Orient împotriva oprimării imperialiste și rasiale, pentru libertatea și independența lor națională. Accelerarea uriașă a ritmului dezvoltării istorice era pusă de Lenin în legătură cu faptul că țări cum ar fi China, India sînt în fierbere, că noi sute și sute de milioane de oameni s-au pus în mișcare, cele mai puternice state imperialiste nefiind în stare să le oprească, că țările Orientului „...s-au antrenat într-o asemenea dezvoltare care nu poate să nu ducă la criza întregului capitalism mondial". Viața a confirmat în întregime această prezicere.

După Revoluția Socialistă din Octombrie, o cucerire istorică mondială a socialismului și o înfrîngere din cele mai grele a imperialismului a fost victoria poporului chinez de 600.000.000 asupra forțelor unite ale imperialismului străin și ale reacțiunii feudale interne. Această victorie a schimbat radical situația în Asia și bazinul Oceanului Pacific, întreaga situație internațională. Sfera exploatării coloniale s-a redus dintr-o dată cu aproape o treime. Activitatea creatoare a marelui și liberului popor chinez care luptă cu succes pentru industrializarea țării sale, pentru construirea bazelor socialismului, stîrnește sentimente de admirație din partea întregii omeniri progresiste și face să freamăte gîndurile și inimile sutelor de milioane de oameni ai Orientului colonial.

Totodată, India, Indonezia, Birmania s-au eliberat de vechiul regim colonial. După cum arată conferința țărilor Asiei și Africii care se desfășoară în prezent și care reprezintă populația de 1.600.000.000 a acestor continente, fiecare din țările Orientului își are particularitățile ei în economie și în formele mișcărilor sociale. Pe toate le unește însă setea de eliberare deplină din dezastrul politicii coloniale a imperialismului, setea de pace, libertate și independență.

Mitul atotputerniciei imperialismului s-a spulberat pentru totdeauna în țările coloniale. Încercările reacționare ale forțelor imperialiste mondiale și în primul rînd ale Statelor Unite, devenite jandarm internațional, de a înăbuși lupta plină de abnegație a popoarelor Asiei pentru libertatea și independența lor, suferă o înfrîngere după alta.

Limitați de cadrul îngust al concepțiilor burgheze, ideologii lagărului imperialist încearcă să explice profundele schimbări ce se petrec pe arena mondială prin acțiunea „forțelor subversive" ale comuniștilor care, pasă-mi-te, tind pretutindeni să smulgă puterea, sau ca fiind un rezultat al vreunui amestec din afară.

„Dominația capitalismului — arăta Lenin — este subminată nu din cauză că cineva vrea să smulgă puterea. „Smulgerea" puterii ar fi o absurditate. Ar fi imposibil să se pună capăt dominației capitalismului dacă nu ar duce la aceasta întreaga dezvoltare economică a țărilor capitaliste... Nici o forță nu ar putea distruge capitalismul dacă acesta nu ar fi ros și subminat de istorie..."

Dar tocmai din cauză că istoria a ros și a subminat capitalismul, din cauză că capitalismul a ajuns la ultima sa limită, nu există în lume forță care să poată opri procesul firesc al înlocuirii capitalismului prin socialism. Acest proces este irezistibil deoarece în afara socialismului, scria Lenin, pentru omenire nu există salvare de războaie, foamete, de pieire a unor noi milioane și milioane de oameni.

Ca urmare a procesului firesc de dezvoltare socială, pe arena internațională coexistă acum două sisteme sociale mondiale — sistemul mondial al socialismului și sistemul mondial al capitalismului. Marele lagăr al păcii, democrației și socialismului grupează 900 de milioane de oameni, adică mai mult de o treime din populația globului pămîntesc.

Experiența țării sovietice, a țărilor de democrație populară din Europa și Asia confirmă în mod grăitor că acolo unde statul este condus de popor, unde toate forțele și mijloacele sînt puse în slujba intereselor populare se ivesc izvoare nesecate de energie umană și de creație, se înfăptuiesc visuri îndrăznețe și planuri cutezătoare, acolo creșterea necontenită a economiei, culturii și bunei stări a poporului devine o lege de dezvoltare.

Diferitelor sisteme sociale le corespunde și diferite orientări în domeniul politicii externe.

Traducînd în viață mărețele principii leniniste în domeniul politicii externe, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, toate țările de democrație populară apără în mod ferm și consecvent pacea în întreaga lume. Leninismul pornește de la posibilitatea și necesitatea coexistenței pașnice a diferitelor sisteme social-economice. Instaurarea unei sau altei orînduiri sociale și politice, în fiecare țară, este o chestiune internă a poporului țării respective. Uniunea Sovietică nu se amestecă în treburile altor state. Ea duce în mod consecvent politica sa externă. Înfăptuirea mărețelor planuri de construire a societății comuniste, socotită pe mulți ani și multe decenii, necesită o pace trainică și îndelungată în întreaga lume. Lupta pentru pace este temelia temeliilor politicii internaționale a statului socialist. Uniunea Sovietică este principalul bastion al păcii, crainicul prieteniei între popoare, al libertății și independenței popoarelor, mari și mici.

Marele Lenin ne învață că socialismul trebuie să-și dovedească și își va dovedi superioritatea față de capitalism în întrecerea economică.

Oamenii sovietici sînt convinși că socialismul, care a și dovedit prin fapte superioritatea sa hotărîtoare asupra capitalismului, va ști să-l învingă definitiv pe tărîmul întrecerii economice pașnice. Statul sovietic a propus o astfel de întrecere vechii lumi burgheze încă din primele zile ale existenței sale. El rămîne fidel principiilor leniniste în acest domeniu.

Întrecerea economică presupune, firește, o largă dezvoltare a legăturilor comerciale, pe bază de avantaj reciproc. Schimburile comerciale pot fi complectate în mod rodnic cu legături culturale. Aceasta este baza reală a coexistenței pașnice a socialismului și capitalismului. Pe această bază poate acționa pe deplin și să obțină succese un sistem unic de securitate colectivă care, incluzînd toate statele, indiferent de deosebirile lor sociale, trebuie să garanteze o pace trainică stabilă.

Cursului pașnic al politicii externe a Uniunii Sovietice i se opune politica agresivă a Statelor Unite ale Americii și a acoliților lor. Întreaga politică de astăzi a imperialiștilor denotă că ei pregătesc un nou război. Așa-numita politică „de pe poziții de forță" nu înseamnă altceva decît a miza fățiș pe o nouă vărsare de sînge mondială. Politica „de pe poziții de forță" nu este nouă, ea este în întregime împrumutată de la hitleriști. După cum se știe, nu altul decît Hitler și complicii săi au proclamat drept imuabile următoarele dogme în domeniul relațiilor internaționale: „În domeniul politicii externe... acționează numai logica forței". „Lumea poate fi condusă numai recurgînd la teamă".

Faptul că fasciștii germani au mizat pe „politica de forță" a însemnat că ei au hotărît să dezlănțuie cel de-al 2-lea război mondial. Faptul că anumite cercuri reacționare din S.U.A. mizează pe „politica de forță" înseamnă că ele desfășoară fățiș pregătiri în vederea unui al 3-lea război mondial.

Sistemul blocurilor militare și politice creat de cercurile reacționare ale S.U.A. a fost pus în slujba unei strategii agresive. Centrul acestui sistem este blocul nord-atlantic. În prezent este absolut evident că rolul pîrghiei principale în acest bloc este rezervat alianței militare dintre S.U.A. și Germania occidentală, alianță care urmează să se bazeze pe potențialul militar industrial al sistemului economic al „planului Schuman", cu alte cuvinte pe bazinul Ruhrului lărgit și întărit cu resursele franco-belgo-italiene. În aceasta constă adevărata esență a așa-ziselor acorduri de la Paris, care nu numai că refac mașina militaristă germană, dar sînt menite să creeze condițiile cele mai favorabile pentru înfăptuirea planurilor revanșarde ale militarismului german.

Ramificații ale blocului nord-atlantic sînt gruparea militară agresivă denumită „apărarea colectivă a Asiei de sud-est" (SEATO), blocurile pakistano-turc și turco-irakian, care servesc ca instrument al planurilor imperialiste ale S.U.A. și Angliei în orientul arab. Rețeaua larg ramificată de capete de pod și baze militare create de S.U.A. a fost dispusă în așa fel încît să amenințe Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, țările europene de democrație populară. Politica agresivă „de pe poziții de forță" implică o goană nestăvilită a înarmărilor, ațîțarea isteriei războinice, amenințări șantajiste de a dezlănțui războiul atomic; ea înveninează atmosfera internațională și duce la subminarea păcii. Ce se poate spune în legătură cu toată această isterie și cu toate aceste planuri dešănțate de pregătire a unui nou război, planuri de instaurare a dominației mondiale a S.U.A.? Uniunea Sovietică nu amenință pe nimeni. Ea duce în mod consecvent o politică de pace. Uniunea Sovietică apără propunerile cu privire la o reducere substanțială a tuturor armamentelor, la interzicerea necondiționată a armei atomice cu instituirea unui control internațional eficace în acest domeniu, la folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice. Politica noastră de pace, pentru a vorbi cu cuvintele nemuritorului Lenin, este aprobată de majoritatea covîrșitoare a populației globului.

Noi avem încredere în forțele noastre! Ca răspuns la intrigile tot mai întețite ale dușmanilor păcii, poporul sovietic, toate statele lagărului democratic iau măsurile necesare în vederea întăririi continue a forțelor lor armate și a asigurării creșterii continue a puterii lor economice. Imperialiștii nu vor reuși să intimideze popoarele din lagărul păcii și democrației și nici să le găsească nepregătite. Și dacă contrar voinței popoarelor, căpeteniile lagărului imperialist pierzîndu-și mințile, vor încerca să declanșeze un nou război mondial, din partea statului sovietic, a aliaților săi credincioși, din partea tuturor forțelor progresiste din lumea capitalistă și colonială care sprijină cu căldură ideile democrației și păcii, vor urma lovituri de o asemenea forță și de asemenea proporții care vor preface în ruine întreg edificiul putred al imperialismului, edificiu care e clădit pe exploatarea nestăvilită a oamenilor muncii, pe înrobirea a sute de milioane de oameni, pe suferințele și sîngele maselor populare.

Tovarăși! Într-una din lucrările sale geniale „Stîngismul, boala copilăriei comunismului", Lenin scria: „Burghezia poate să se tot svîrcolească, să turbeze pînă la a-și pierde mințile, să sară peste cal, să facă prostii... așa cum au procedat toate clasele condamnate de istorie la pieire. Viitorul aparține oricum comunismului. Comunismul răsare hotărît din toate aspectele vieții sociale, mlădițele lui se află în mod hotărît peste tot... Viața își va lua ce-i aparține". Da, viața își va lua ce-i aparține! Oricît de complicate și de contradictorii ar fi diferitele tendințe ale dezvoltării sociale, calea fundamentală a istoriei a fost determinată. Aceasta este calea proclamată de Marx, Engels, Lenin, Stalin — calea spre comunism.

Tovarăși! Toate victoriile noastre, atît în domeniul construirii vieții noi cît și pe arena internațională, le datorăm marelui partid al comuniștilor. Partidul nostru a ieșit din sînul clasei muncitoare. Partidul a sudat și a călit alianța clasei muncitoare cu țărănimea — forța de nezdruncinat a orînduirii sociale sovietice. El este puternic datorită încrederii sale de nezdruncinat în popor. El a fost întotdeauna nețărmurit de credincios învățăturii lui Lenin, el a condus și conduce ferm poporul sovietic pe calea leninistă. Lenin și partidul sînt întruchiparea vie a mărețelor forțe creatoare ale comunismului. Nemărginită și veșnică este dragostea poporului nostru față de scumpul său Ilici. Nemărginită și veșnică este dragostea poporului nostru față de înțeleptul său partid al comuniștilor.

Partidul a tradus în viață genialul plan leninist de construire a societății socialiste. Credincios învățăturii leniniste partidul nostru, condus de încercatul său Comitet Central, rezolvă astăzi cu succes mărețele sarcini de construire a societății comuniste. Și el va soluționa victorios aceste sarcini, deoarece fără margini sînt forțele constructive ale poporului, ridicate de partid pînă la culmile creației istorice deoarece calea spre acest țel este luminată de lumina ideilor atotbiruitoare ale lui Lenin.

Trăiască marele nostru popor-constructor!

Trăiască gloriosul nostru partid al comuniștilor!

Trăiască leninismul!

(Raportul lui D. T. Șepilov a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze. Cuvintele de încheiere ale raportorului au fost întîmpinate cu aplauze furtunoase, îndelungate. Participanții la ședință s-au ridicat în picioare și au cîntat imnul partid „Internaționala").

Cuvîntarea tovarăşului I. Chişinevschi

(Urmare din pag. 1-a).

ţăţile climatice şi altele, executînd însămînţările de primăvară şi toate celelalte lucrări agricole din cursul anului, cu aplicarea metodelor agrotehnice avansate.

În genialul său „Plan cooperatist", Lenin a elaborat programul amănunţit al trecerii treptate pe baza liberului consimţămînt al ţăranului muncitor, de la mica producţie de mărfuri ţărănească la marea producţie agricolă socialistă.

Punînd la temelia politicii sale faţă de ţărănime indicaţiile leniniste şi folosind experienţa istorică a U.R.S.S., partidul nostru a desfăşurat în rîndurile ţărănimii muncitoare o muncă de lămurire şi convingere asupra superiorităţii agriculturii socialiste. Ca rezultat au luat fiinţă pînă la sfîrşitul trimestrului I al anului 1955 — 5.250 gospodării colective şi întovărăşiri, cuprinzînd 337.905 familii. De asemenea au luat fiinţă asociaţii de producători ai plantelor tehnice. În primul trimestru al acestui an, numărul acestor asociaţii a crescut de la 600 la 1.757.

Tractoarele şi celelalte maşini agricole existente în S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat asigură baza tehnică materială necesară dezvoltării şi întăririi permanente a sectorului socialist al agriculturii noastre.

Printr-o muncă de lămurire stăruitoare şi răbdătoare, pe bază de exemple concrete, vii, şi respectîndu-se cu stricteţe principiul leninist al liberului consimţămînt, ţărănimea muncitoare se convinge de avantajele lucrării în comun a pămîntului. Comitetul Central al partidului subliniază că este necesară o muncă permanentă pentru întărirea economico-organizatorică a unităţilor socialiste existente şi pentru formarea de noi gospodării colective şi întovărăşiri. Totodată trebuie să se dea atenţie creării asociaţiilor de producători ai plantelor tehnice, grupelor de într-ajutorare ţărănească etc. — forme simple de cooperare, accesibile celor mai largi mase de ţărani.

„Noi ştim foarte bine — arăta Lenin — că în ţările cu mică gospodărie ţărănească trecerea la socialism nu este posibilă fără un şir întreg de trepte premergătoare".

Mergînd neabătut pe calea leninistă a transformării socialiste a agriculturii, partidul şi guvernul acordă totodată sprijin gospodăriilor ţărăneşti individuale pentru a-şi putea valorifica din plin rezervele interne pe care acestea le posedă în direcţia creşterii producţiei agricole la hectar.

Viaţa a confirmat şi confirmă învăţătura leninistă, că posibilităţile gospodăriilor individuale ţărăneşti de a mări producţia agricolă sînt limitate. Numai trecerea la agricultura socialistă poate asigura ţărănimii muncitoare o viaţă cu adevărat înfloritoare şi îmbelşugată. Numai pe această cale se poate rezolva definitiv problema realizării unei abundenţe de produse agricole.

Întărirea continuă a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi transformarea socialistă a agriculturii se desfăşoară în actuala etapă de trecere de la capitalism la socialism, în condiţiile unei ascuţite lupte de clasă.

Calea pe care a urmat-o şi o urmează neabătut partidul nostru este aplicarea justă şi consecventă a triplei lozinci leniniste: „Sprijină-te pe ţărănimea săracă, organizează o alianţă trainică cu ţăranul mijlocaş, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii". Potrivit învăţăturii leniniste, partidul şi statul democrat-popular aplică faţă de chiaburime o politică de îngrădire a posibilităţilor ei de exploatare. Organele de partid şi de stat trebuie să se sprijine pe ţăranii muncitori, să-i mobilizeze la lupta concretă pentru demascarea şi izolarea duşmanului de clasă, pentru zădărnicirea uneltirilor chiabureşti.

Tovarăşi,

În construirea şi întărirea statului democrat-popular, oamenii muncii din ţara noastră, sub conducerea avangardei lor revoluţionare, Partidul Muncitoresc Romîn, se călăuzesc după geniala învăţătură a lui Lenin despre stat. Statul democrat-popular — care se bazează pe alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi a cărui forţă conducătoare este partidul marxist-leninist — întruchipează un tip de democraţie infinit superior democraţiei burgheze, el fiind instrumentul făuririi noii economii şi culturi socialiste.

Statul popular, folosind legile obiective de dezvoltare a societăţii, desfăşoară o imensă activitate economico-organizatorică, al cărei scop este transformarea Romîniei, într-o ţară a socialismului victorios, cu o industrie puternică şi cu o agricultură înaintată, ridicarea nivelului de trai al poporului. Totodată, înfăptuind cu succes sarcinile revoluţiei culturale, statul democrat-popular pune comorile culturii la îndemîna maselor largi ale poporului şi duce o vastă muncă educativă pentru dezvoltarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii.

Arătînd că în perioada de trecere de la capitalism la socialism lupta de clasă nu se stinge ci se ascute, Lenin a subliniat că statul este acel instrument prin care oamenii muncii apără viaţa lor nouă împotriva uneltirilor ticăloase ale exploatatorilor. Duşmanii poporului nostru şi ai regimului democrat-popular au avut destule prilejuri să se convingă că milioanele de oameni ai muncii din ţara noastră, însufleţiţi de un fierbinte patriotism, ajută cu vigilenţă organele statului popular să descopere şi să lovească fără cruţare pe spioni, sabotori, hoţi.

În continuare, vorbitorul, arătînd că întărirea continuă a statului democrat-popular şi a forţelor sale armate este una din preocupările centrale ale partidului nostru, a subliniat însemnătatea întăririi şi perfecţionării continue a activităţii aparatului de stat, atragerii largi a maselor la conducerea treburilor obşteşti, — mai ales prin sfaturile populare — stimulării iniţiativei şi activităţii lor, răspîndirii experienţei înaintate a constructorilor socialismului. Combaterea oricăror manifestări ale birocratismului, simplificarea aparatului de stat, ieftinirea lui, îmbunătăţirea metodelor lui trebuie să fie o preocupare permanentă a tuturor organelor de partid şi de stat, a tuturor oamenilor muncii.

Tovarăşi,

Învăţătura lui Lenin despre partidul de tip nou constituie un permanent îndreptar în munca de întărire şi de asigurare a rolului conducător al partidelor comuniste şi muncitoreşti din toate ţările.

Strînsa legătură cu clasa muncitoare şi cu masele largi populare este unul din principiile leniniste de bază ale partidului de tip nou. Izvorul acestei legături indestructibile constă în aceea că ideologia, politica şi întreaga activitate de zi cu zi a partidelor comuniste şi muncitoreşti exprimă cu fidelitate interesele cele mai vitale şi năzuinţele cele mai scumpe ale maselor populare. „Va învinge şi va păstra puterea — arată Lenin — numai acela care crede în popor, care se va cufunda în izvorul creaţiei populare vii". Politica partidului întruchipează marea înţelepciune şi bogata experienţă de luptă şi de viaţă a clasei muncitoare şi a întregului popor, care vede în partid pe conducătorul său firesc.

Conştienţi de faptul că nu mai lucrează pentru exploatatori, ci pentru ei, pentru înflorirea statului lor, oamenii muncii din patria noastră dau dovadă zi de zi în focul întrecerii socialiste de minunate pilde de eroism în muncă. Ne mîndrim cu asemenea oameni ca Ştefan Lungu, Haidu Iuliu, Constantin Vasilache, Vasile Voichiţă, Constantin Adochiţei, Dumitru Arjan, Nicolae Vasu, Eroi ai Muncii Socialiste, cu muncitorii, ţăranii muncitori, inginerii, tehnicienii, oamenii ştiinţei, literaturii şi artei, distinşi cu premii, ordine şi medalii, din partea statului, cu zecile şi sutele de mii de oameni ai muncii, care-şi îndeplinesc conştiincios, cu hărnicie şi talent sarcinile, fiecare în domeniul său de activitate. Arătînd că alături de aceste realităţi noi, dominante, proprii construcţiei socialiste, mai există, datorită rămăşiţelor capitaliste în conştiinţa unor elemente mai înapoiate, manifestări ale atitudinii vechi faţă de muncă şi faţă de avutul obştesc, vorbitorul a subliniat necesitatea desfăşurării unei vaste şi stăruitoare munci educative, pentru ridicarea conştiinţei, a nivelului ideologic, politic, de cultură generală şi de cultură tehnică a oamenilor muncii. Munca ideologică a partidului, răspîndirea ideologiei socialiste şi ofensiva neîncetată împotriva manifestărilor ideologiei burgheze a fost considerată de Lenin de o însemnătate primordială.

Nu trebuie uitat nici un moment că imperialiştii se folosesc de toate căile şi mijloacele, dintre cele mai perfide, pentru a strecura în rîndurile maselor populare ideologia lor putredă, reacţionară, că la noi mai există o numeroasă clasă exploatatoare — chiaburimea, — rămăşiţele fostelor clase exploatatoare — burghezia şi moşierimea — purtătoare ale veninoasei ideologii burgheze. Să ţinem cont şi de faptul că conştiinţa oamenilor nu se dezvoltă în acelaşi ritm cu construirea bazei materiale a societăţii socialiste. De aceea rămăşiţele ideologice şi etice ale capitalismului trăiesc încă timp îndelungat în gîndirea şi în atitudinile oamenilor.

Urmînd şi aplicînd cu fidelitate învăţătura marxist-leninistă, despre frăţia între popoare, partidul comuniştilor din Romînia, în decursul întregii sale existenţe, a stat neclintit pe poziţiile internaţionalismului proletar, a demascat şi combătut cu fermitate canibalica politică naţionalist-şovină a claselor exploatatoare şi a făurit şi călit, în focul luptelor comune de decenii solidaritatea internaţionalistă şi frăţia oamenilor muncii romîni şi de alte naţionalităţi. După măreţul exemplu al convieţuirii frăţeşti a popoarelor sovietice, făurită pe baza învăţăturii lui V. I. Lenin şi a discipolului său I. V. Stalin, Partidul Muncitoresc Romîn a rezolvat în mod just problema naţională în ţara noastră, realizînd egalitatea în drepturi a tuturor minorităţilor naţionale cu poporul romîn. Aceasta este o măreaţă cucerire a partidului nostru şi a puterii populare, cucerire sprijinită şi apărată de popor.

Subliniind că imperialiştii, prin agenţii lor, se străduiesc să folosească vechea armă otrăvită a naţionalismului, să cultive izolarea naţionalistă în domeniul vieţii culturale, vorbitorul a arătat necesitatea luptei neobosite şi a vigilenţei împotriva uneltirilor duşmanului şi necesitatea desfăşurării muncii educative pentru lichidarea rămăşiţelor naţionaliste din conştiinţa oamenilor.

Un alt aspect al naţionalismului, împotriva căruia trebuie luptat fără răgaz, este cosmopolitismul, nihilismul naţional. În legătură cu aceasta vorbitorul a înfierat politica trădătoare a fostelor clase dominante din ţara noastră care n-au ezitat să se pună în slujba celor mai înverşunaţi duşmani ai poporului romîn şi ai tuturor popoarelor — fasciştii hitlerişti — lichidînd literalmente independenţa şi suveranitatea patriei; astăzi, visînd să supună din nou jugului străin ţara eliberată şi poporul devenit stăpîn pe soarta sa, elementele reacţionare burghezo-moşiereşti s-au pus în slujba cercurilor agresive americane. Numai oamenii muncii de la oraşe şi sate, intelectualii devotaţi poporului, în frunte cu clasa muncitoare, sînt adevăraţi patrioţi. Patriotismul lor este indisolubil legat de internaţionalismul proletar, bazat pe dragostea fierbinte faţă de propriul popor şi pe respectul profund faţă de alte popoare.

În Republica Populară Romînă, literatura este strîns legată cu poporul, oamenii noştri de artă au dat ţării opere valoroase. Mai există însă tendinţe de a subaprecia noul, realizările din viaţa poporului nostru, trăsăturile înaintate ale oamenilor simpli, şi de a înlocui înfăţişarea veridică a luptei între nou şi vechi, prin prezentarea unilaterală a vechiului.

În măsura în care îşi vor însuşi temeinic bazele ştiinţei marxist-leniniste şi vor întări legătura cu poporul, creatorii de artă şi literatură vor şti să se inspire în activitatea lor din eroismul excepţional, din inepuizabila forţă creatoare, constructoare, din bărbăţia şi fermitatea poporului romîn şi ei vor putea da patriei opere izvorîte din realitatea noastră în dezvoltarea ei revoluţionară. Ştiinţa noastră bazîndu-se pe concepţia materialist-dialectică este chemată să-şi sporească necontenit aportul la rezolvarea problemelor dezvoltării economiei şi culturii noastre. Lenin a arătat că partidul este puternic în primul rînd prin unitatea de voinţă şi de acţiune a membrilor săi, prin disciplina sa de fier, unică şi obligatorie pentru toţi. Chezăşia forţei partidului este aplicarea consecventă a normelor leniniste de conducere şi organizare a vieţii de partid, bazate pe principiul centralismului democratic. În legătură cu aceasta vorbitorul a subliniat necesitatea strictei respectări a democraţiei interne de partid, dezvoltării criticii şi autocriticii, înfăptuirii conducerii colective în toate organele de partid. Înţelepciunea colectivă a partidului, a conducerii sale este chezăşia succesului în realizarea sarcinilor mari pe care le are de rezolvat partidul.

Nu numai prin operele sale, dar şi prin exemplul propriei sale activităţi, Lenin învăţa comuniştii că în vederea întăririi legăturii partidului cu masele, ei trebuie să păstreze contactul direct cu oamenii muncii.

Leninismul ne învaţă că munca noastră trebuie să fie pătrunsă de elan revoluţionar şi de un sănătos spirit practic. Aceste două trăsături trebuie strîns îmbinate. Acela care nu e însufleţit de pasiune revoluţionară alunecă inevitabil pe drumul practicismului îngust, se afundă în birocratism, ajunge să fie acoperit de rugina rutinei; pasiunea revoluţionară ajută la descoperirea şi stimularea noului, generează iniţiativă şi dă perspectivă în muncă. Lipsa spiritului practic duce la muncă superficială şi la conducere „în general", la rupere de viaţă, la îngîmfare; spiritul practic duce la muncă concretă, perseverentă, la rezolvarea operativă a problemelor, asigură o strînsă legătură cu realitatea, cu masele.

Forţa partidelor comuniste şi muncitoreşti constă în aceea că ele se călăuzesc în lupta lor de teoria marxist-leninistă, strîns legată de practică, de viaţă. Însuşirea teoriei revoluţionare, a experienţei P.C.U.S., generalizarea şi valorificarea propriei experienţe este vital necesară.

Tovarăşi,

Inima fiecărui om al muncii se umple de bucurie văzînd marşul victorios al leninismului pe arena internaţională.

Cel mai mare triumf al leninismului a fost victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, făurirea statului sovietic, construirea socialismului în U.R.S.S.

Una din cele mai strălucite dovezi ale triumfului leninismului după Revoluţia din Octombrie o constituie existenţa şi succesele marelui lagăr mondial al statelor democrate — lagărul socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică a cărui formare a produs o radicală schimbare în raportul de forţe pe arena mondială, în favoarea forţelor păcii, democraţiei şi socialismului.

Statele democrat-populare, avînd puternicul ajutor frăţesc al Uniunii Sovietice obţin succese din ce în ce mai mari în dezvoltarea lor industrială. Păşind pe calea leninistă, a industrializării, Republica Populară Chineză pune în funcţiune noi uzine, exploatări petrolifere, centrale electrice, lăsînd în urmă seculara înapoiere în care era ţinut poporul de către moşieri şi capitalişti şi de către imperialiştii străini. Volumul producţiei industriale a ţărilor democrat-populare din Europa depăşeşte de peste 3 ori nivelul dinainte de război.

Lagărul socialismului, care se întinde pe un teritoriu imens, egal cu a patra parte a pămîntului, dispune de inepuizabile bogăţii naturale şi de enorme rezerve materiale necesare dezvoltării economiei şi asigurării capacităţii de apărare, inclusiv materii prime pentru obţinerea energiei atomice.

Vorbitorul a arătat apoi că pentru lagărul socialismului constituie puternice izvoare de forţă superioritatea sa politico-morală, unitatea sa de nezdruncinat, relaţiile de colaborare şi într-ajutorare sinceră statornicite între ţările acestui lagăr şi bazate pe respectul reciproc profund al independenţei naţionale, pe egalitate de drepturi şi prietenie frăţească.

Existenţa şi victoriile ţărilor lagărului socialist umplu de bucurie pe oamenii muncii din ţările capitaliste, coloniale şi dependente, care nutresc puternice sentimente de dragoste şi solidaritate faţă de marea Ţară a Socialismului, faţă de întregul lagăr socialist.

În opoziţie cu lagărul socialismului, care se dezvoltă şi se consolidează mereu, lagărul imperialismului slăbeşte neîncetat.

Cu toate încercările imperialiştilor de a evita criza, prin goana sălbatecă a înarmărilor şi a unei mari sporiri a impozitelor, economia ţărilor capitaliste şi chiar a S.U.A. este zguduită de puternice dificultăţi economice.

Concomitent cu creşterea fabuloasă a profiturilor încasate de trusturi şi monopoluri, ca rezultat al goanei înarmărilor, s-a accentuat într-un ritm crescînd pauperizarea, mizeria maselor populare. Plaga şomajului loveşte un număr tot mai mare de oameni.

În aceste condiţii se intensifică lupta clasei muncitoare şi a maselor populare din Franţa, Italia, Germania occidentală, Spania, Anglia şi din alte ţări capitaliste, sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti. Lupta pentru revendicările imediate economice se îmbină cu lupta politică, pentru independenţă naţională, pentru pace.

În acelaşi timp se ascut contradicţiile între diferitele state capitaliste.

Întreaga omenire progresistă urmăreşte cu un puternic interes şi cu simpatie trezirea la o viaţă nouă a popoarelor Asiei şi Africii, procesul de adînci transformări care au avut şi au loc în viaţa acestor popoare şi pe care Lenin le-a prevăzut cu decenii în urmă. Arătînd că una din cele mai recente manifestări care oglindesc marile schimbări petrecute în Asia, şi Africa şi voinţa popoarelor din aceste continente de a-şi hotărî singure soarta, este conferinţa de la Bandung, vorbitorul a subliniat că marea importanţă a acestui eveniment constă în aceea că el are loc sub semnul luptei pentru libertate şi independenţă naţională, pentru pace şi colaborarea internaţională, în spiritul celor cinci principii ale coexistenţei paşnice adoptate în relaţiile între R. P. Chineză, India, Birmania şi alte ţări.

Problema cea mai importantă, cea mai arzătoare care frămîntă în zilele noastre întreaga omenire, este problema păcii şi a războiului.

Vorbitorul a arătat apoi că în politica internaţională s-au precizat două linii diametral opuse. Pe de o parte linia lagărului imperialist, în frunte cu S.U.A., care se caracterizează prin pregătirea războiului atomic în scopul instaurării dominaţiei mondiale a imperialismului american.

Pe de altă parte linia lagărului păcii, democraţiei şi socialismului în frunte cu U.R.S.S., care urmăreşte micşorarea încordării în relaţiile internaţionale şi rezolvarea prin tratative a problemelor litigioase pe bază de egalitate între părţi, promovarea principiului coexistenţei paşnice între ţări cu sisteme sociale diferite.

În ultimii ani, Uniunea Sovietică a făcut numeroase şi stăruitoare propuneri concrete pentru rezolvarea paşnică a problemei germane.

Respingînd aceste propuneri şi încăpăţînîndu-se în planurile lor demente de dezlănţuire a unui nou război mondial, imperialiştii americani şi sateliţii lor anglo-francezi au păşit însă pe calea reînvierii şi reînarmării militarismului vest-german revanşard. Cercurile guvernante americano-engleze s-au amestecat direct în treburile interne ale Franţei, Italiei şi ale altor ţări impunînd împotriva voinţei popoarelor acestor ţări ratificarea acordurilor de la Paris şi Londra. Nimeni nu poate însă trece peste faptul că lupta **popoarelor Europei şi a poporului german** însuşi — avînd în Republica Democrată Germană un puternic factor în lupta pentru unificarea paşnică a întregii Germanii — s-a intensificat şi mai mult după ratificarea acestor acorduri.

Aşa cum s-a subliniat încă în Declaraţia guvernelor participante la Conferinţa de la Moscova din decembrie anul trecut, statele iubitoare de pace nu pot rămîne indiferente faţă de pericolul reînvierii militarismului german. Ele sînt nevoite să tragă concluziile ce se impun şi să ia măsuri neîntîrziate, întărind colaborarea lor şi puterea lor de apărare în interesul asigurării securităţii lor, în interesul păcii între popoare. Un important succes pe calea întăririi păcii şi securităţii în Europa îl constituie tratativele sovieto-austriace — dovadă concretă, grăitoare a posibilităţii rezolvării problemelor internaţionale prin tratative atunci cînd există bunăvoinţă de ambele părţi.

Popoarele lumii sînt profund interesate în asigurarea păcii şi securităţii în Extremul Orient. Popoarele marelui lagăr al socialismului, ca şi popoarele Asiei şi ale lumii întregi condamnă cu indignare provocările agresive ale S.U.A. împotriva R. P. Chineze şi consideră absolut justificate cererile poporului chinez de a se retrage forţele armate americane din zona Taivanului.

Uniunea Sovietică şi statele democrat-populare în relaţiile lor cu statele capitaliste pornesc de la teza leninistă a posibilităţii coexistenţei şi întrecerii paşnice între cele două sisteme sociale.

Ţările lagărului socialist sînt fidele principiilor leniniste ale coexistenţei, pentru că au încredere în popoarele lor, în forţele creatoare ale popoarelor, în faptul că drumul pe care şi l-au ales — drumul socialismului, drumul colaborării frăţeşti, este unicul drum just care le duce spre continuă bună stare, spre culmile fericirii şi progresului.

Imperialiştilor, care visează să devină din nou stăpîni asupra întregului glob pămîntesc, nu le convine desigur politica de pace. Este însă limpede că în condiţiile actualului raport de forţe pe arena internaţională, politica lor agresivă nu poate decît să înregistreze noi eşecuri, pe lîngă cele pe care le-a înregistrat pînă acum.

In ceea ce priveşte armele atomice, este cunoscut că Uniunea Sovietică posedă de mult arma atomică, iar în domeniul producţiei armelor cu hidrogen a lăsat în urmă S. U. A. Cu toate acestea ea a cerut şi cere consecvent interzicerea armelor nucleare şi încetarea producţiei acestor arme.

Uniunea Sovietică şi ţările lagărului socialist vor pace. Ele nu se tem de ameninţările şantagiştilor imperialişti. Nu încape nici o îndoială că dacă imperialiştii vor provoca totuşi războiul, va pieri nu civilizaţia mondială, ci imperialismul, întregul sistem capitalist.

O forţă imensă, în stare să bareze calea unui nou război o constituie mişcarea contemporană pentru pace, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.

Aceasta îşi găseşte o nouă expresie în marele succes al campaniei ce se desfăşoară acum în lumea întreagă, pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Numai în ţara noastră Apelul a fost semnat pînă acum de peste 11.500.000 de oameni.

Tovarăşi,

Ca şi în politica internă, statul nostru democrat-popular se călăuzeşte şi în politica sa externă după principiile leniniste, pătrunse de măreaţa ideologie a frăţiei între popoare.

Chezăşia justeţei politicii noastre externe stă în întărirea continuă a prieteniei şi a alianţei de nezdruncinat cu Marea Uniune Sovietică, eliberatoarea şi prietena noastră de nădejde, în dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie şi colaborare cu Republica Populară Chineză şi celelalte ţări democrat-populare, în solidaritatea cu toate popoarele care luptă pentru pace, libertate şi independenţă.

Poporul romîn condamnă cu toată tăria uneltirile războinice ale imperialismului american şi ale sateliţilor săi. Poporul romîn condamnă planurile de refacere a militarismului german. El nu poate uita suferinţele, mizeria, distrugerile pe care acesta i le-a cauzat în cele două războaie mondiale.

„Întreaga experienţă istorică a poporului nostru — a spus tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în Marea Adunare Naţională — ne îndeamnă să fim deosebit de vigilenţi, atunci cînd se încearcă să se dea arme unor duşmani atît de bine cunoscuţi cum sînt militariştii germani".

Lenin a subliniat în repetate rînduri şi cu multă putere, că în condiţiile existenţei statelor imperialiste, este de cea mai mare importanţă întărirea continuă în toate domeniile a statului oamenilor muncii, a legăturilor sale cu masele de milioane ale celor ce muncesc.

Să urmăm cu consecvenţă şi în această privinţă îndrumările lui Vladimir Ilici Lenin!

Poporul romîn este un popor iubitor de pace, dar în caz de nevoie, el va şti să-şi apere cu cea mai mare hotărîre patria. Noi ne iubim fierbinte frumoasa noastră patrie. Iubim viaţa nouă pe care o trăim şi care merită să fie trăită, viaţa de om liber, stăpîn pe soarta sa! În numele acestei vieţi, în numele traiului fericit pe care îl făuresc pentru ei şi copiii lor, oamenii muncii din ţara noastră sînt hotărîţi să-şi ţină cu sfinţenie legămîntul cuprins în Imnul Republicii Populare Romîne:

Noi uzine clădim, rodul holdei sporim,
Vrem în pace cu orice popor să trăim.
Dar duşmanii de-ar fi să ne calce în prag,
Îi vom frînge în numele-a tot ce ni-e drag,
Înălţa-vom spre glorie al patriei steag.

Tovarăşi,

Cea mai grăitoare expresie a dragostei şi recunoştinţei noastre faţă de ceea ce ne-a dat nouă şi întregii omeniri marele Lenin, este să studiem cu pasiune şi temeinicie opera sa nemuritoare, să ne însuşim şi să aplicăm creator în practică leninismul — atotbiruitoarea ştiinţă marxist-leninistă a clasei muncitoare, a partidului. Aceasta este cea mai sigură chezăşie a succesului şi victoriei poporului în construirea socialismului şi înflorirea patriei, în întărirea partidului, în apărarea păcii.

Călăuzite de leninism — partidele comuniste şi muncitoreşti din lumea întreagă conduc lupta oamenilor muncii pentru pace între popoare, pentru democraţie şi socialism!

Trăiască leninismul!

(Aplauze furtunoase prelungite. Toţi se ridică în picioare).

Comitetului Central al P. C. U. S., Consiliului de Miniştri al U. R. S. S.,

Oamenii muncii din Capitala Republicii Populare Romîne, întruniţi în adunare solemnă consacrată aniversării a 85 de ani de la naşterea marelui geniu al omenirii, conducătorul şi învăţătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, Vladimir Ilici Lenin, trimit salutul lor fierbinte Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Guvernului Sovietic, care conduc poporul sovietic pe drumul trasat de Lenin, măreţul drum al construirii comunismului.

De numele lui Lenin sînt legate cele mai măreţe cuceriri ale oamenilor muncii din întreaga lume. Sub steagul leninismului, sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, popoarele Chinei populare şi a celorlalte ţări de democraţie populară îşi construiesc cu succes socialismul. Ideile nemuritoare ale lui Lenin călăuzesc lupta sutelor de milioane de oameni ai muncii din ţările capitaliste, dependente şi coloniale, împotriva jugului capitalist, împotriva asupririi coloniale imperialiste, pentru coexistenţă paşnică.

Mergînd pe drumul lui Lenin, drumul construirii socialismului în patria noastră, poporul muncitor, condus de partid, realizează opera de industrializare şi electrificare a ţării, înfăptuieşte transformarea socialistă a agriculturii, lucrează pentru continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Dintr-o ţară înapoiată, aservită imperialiştilor, Romînia a devenit o ţară liberă cu o economie şi cultură în plină dezvoltare.

Temelia regimului nostru democrat-popular, este alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, pe care Lenin ne învaţă s-o preţuim şi s-o întărim necontenit.

Călăuzit de învăţătura lui Lenin, poporul romîn participă activ la lupta pentru apărarea păcii şi este hotărît să nu-şi precupeţească eforturile pentru zădărnicirea planurilor agresive ale imperialiştilor, pentru asigurarea unei păci durabile între popoare.

Poporul nostru strînge legăturile de prietenie şi alianţă cu bastionul păcii, democraţiei şi socialismului — Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări ale puternicului lagăr al democraţiei şi păcii.

Cu ocazia celei de a 85-a aniversări a naşterii lui Vladimir Ilici Lenin, oamenii muncii din ţara noastră îşi exprimă încă odată hotărîrea de a lupta fără şovăire sub steagul lui Lenin, pentru triumful deplin al socialismului în patria noastră.

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi Comitetul său Central!

Trăiască Guvernul Sovietic!

Trăiască marea Uniune Sovietică — patria leninismului, stegar al păcii şi libertăţii popoarelor!

Trăiască prietenia şi frăţia între poporul romîn şi marele popor sovietic!

Slavă şi recunoştinţă veşnică marelui Lenin, al cărui geniu nepieritor luminează omenirii drumul spre pace, libertate şi socialism!

Adunări festive în ţară în cinstea aniversării naşterii lui V. I. Lenin

Cu prilejul aniversării a 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin, tov. Tiberiu Torok, secretar al comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R., a vorbit vineri după amiază la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice despre „Leninismul — călăuză a oamenilor muncii din ţara noastră în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii".

★

Sărbătorirea celei de-a 85-a aniversări a zilei de naştere a lui Vladimir Ilici Lenin a avut loc în întreaga ţară. În centrele regionale şi în celelalte oraşe şi centre industriale au avut loc vineri după amiază adunări festive.

La Cluj, aniversarea naşterii lui V. I. Lenin a fost sărbătorită în cadrul unei adunări festive organizată de comitetul orăşenesc P.M.R. în sala mare a Casei universitarilor. La adunare au participat membri ai comitetelor regional, orăşenesc şi raional P.M.R.-Cluj, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă şi ai instituţiilor de stat, oameni de ştiinţă şi ai artei, studenţi şi elevi.

Despre viaţa şi opera marelui Lenin au vorbit tov. Dumitru Niţov, secretar al comitetului regional P.M.R. şi tov. Margareta Vereş, muncitoare fruntaşă la uzinele „Ianoş Herbak".

Peste 1.000 de oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile din oraşul Iaşi au participat vineri după amiază în sala Teatrului Naţional la adunarea festivă consacrată aniversării a 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin.

La adunare, tov. Vasile Antohi, secretar al comitetului regional P.M.R., a vorbit despre Lenin, marele geniu al omenirii progresiste.

În oraşul Craiova, adunarea festivă consacrată sărbătoririi celei de-a 85-a aniversări de la naşterea lui V. I. Lenin a avut loc vineri după amiază în sala Teatrului Naţional.

Despre învăţătura marelui Lenin a vorbit tov. Vladimir Gheorghiu, prim secretar al comitetului regional P.M.R. Craiova.

În semn de recunoştinţă şi dragoste faţă de conducătorul şi învăţătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, V. I. Lenin, constructorii hidrocentralei de la Bicaz ce-i poartă numele au sărbătorit cea de-a 85-a aniversare a marelui Lenin printr-o adunare festivă. În sala clubului central s-au adunat sute de constructori care muncesc pe şantierul de la Bicaz, cea mai mare lucrare a planului de electrificare a patriei noastre. Tov. Ştefan Budescu, directorul general al hidrocentralei, a vorbit sutelor de constructori despre viaţa şi opera lui V. I. Lenin.

O adunare festivă consacrată aniversării lui Lenin a avut loc şi în sala Operei de Stat din Timişoara.

Despre viaţa şi opera marelui Lenin a vorbit tov. Vasile Dăiescu, secretar al comitetului regional P.M.R. Timişoara.

Numeroşi muncitori şi intelectuali din întreprinderile şi instituţiile oraşului Ploeşti au participat vineri după amiază la adunarea festivă organizată în sala „Rodina" pentru sărbătorirea aniversării naşterii marelui învăţător al proletariatului Vladimir Ilici Lenin.

Despre cea de a 85-a aniversare a naşterii lui Lenin a vorbit tov. Dumitru Balalia, prim-secretar al comitetului regional P.M.R. Ploeşti.

Adunări festive consacrate celei de a 85-a aniversări a lui Vladimir Ilici Lenin au avut loc şi în alte oraşe ale ţării.

(Agerpres)

O şarjă a pionierilor

Pionierii de la Şcoala nr. 146 din Bucureşti au trăit deunăzi o zi deosebită: ei au asistat la uzinele „Mao Ţze-dun" la turnarea din fierul vechi strîns de dînşii a unei şarje de oţel.

Lucrurile pornesc de la o adunare desfăşurată nu de mult la Şcoala nr. 146, unde pionierii s-au hotărît să strîngă 5000 kg. de fier vechi, pe care să-l dăruiască oţelarilor. Mergînd acasă, copiii au povestit în familie hotărîrea luată. A doua zi, cu sprijinul părinţilor, ei au cărat cu coşurile primele sute de kilograme.

Văzîndu-i, vecinii i-au ajutat. Ei le-au împrumutat roabe. Aşa sporea mereu movila din curtea şcolii.

În curînd, pionierii de aici au chemat la întrecere şi pionierele de la Şcoala nr. 39 de fete. Pînă acum, băieţii au strîns peste 8000 kg. fier vechi.

Plecarea delegaţiei C.C.S. care va participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai la Pekin

Vineri dimineaţa a părăsit Capitala delegaţia sindicatelor din ţara noastră, care, la invitaţia Federaţiei Sindicatelor din întreaga Chină, va participa la sărbătorirea zilei de 1 Mai la Pekin.

Din delegaţie fac parte tovarăşii: Ion Andrei, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria cărbunelui, Petru Despot, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din ramura energiei electrice şi industriei electrotehnice şi Al. Nestor, redactor al ziarului „Munca".

La aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost salutaţi la plecare de activişti ai Consiliului Central al Sindicatelor.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.:** Boema; **Teatrul de stat de Operetă:** Ana Lugojana; **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Doamna nevăzută (ora 15); Revizorul (seara); (Sala Studio): Citadela sfărîmată; **Teatrul Municipal:** Afaceriştii; **Teatrul Armatei** (Sala din B-dul Magheru): Furtuni de primăvară; (Sala din Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; **Teatrul Tineretului:** Hoţii; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Slugă la doi stăpîni; **Ansamblul de Estradă:** (Sala din str. Al. Popov nr. 23): Magazin de Stat; (Sala Libertatea): Concert de muzică uşoară romînească; (Sala din Calea Victoriei nr. 174): Să cînte muzica; (Sala Dalles): Concertul „Pe 7 note"; **Teatrul Ţăndărică:** (Sala Orfeu): Fraţii Liu (ora 16)

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Libertăţii, Gh. Doja, Volga:** Copiii din Hiroshima; **Republica, Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel, Al. Popov:** Doi acri de pămînt; **Bucureşti, Vasile Roaită, Moşilor, 1 Mai:** Directorul nostru şi Pui de şoimi; **Maxim Gorki:** Lenin în Octombrie; **Tineretului:** Ceapaev; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini; Noutăţile zilei, Maeştrii înotători sub apă, În lumea jucăriilor, Grădina de liliac, Sportul sovietic nr. 12; **Unirea:** Stiletul; **Lumina:** Marea aventură; **Victoria:** Cei 13; **Cultural:** Caut o nevastă; **8 Martie:** Dama cu camelii; **C. David:** Mascarada; **Al. Sahia:** Atenţiune! Bandiţi!; **Flacăra:** Chemarea destinului; **T. Vladimirescu:** De doi bani speranţă; **Aurel Vlaicu:** Un vals vienez; **Arta:** Din Argentina în Mexic; **Popular:** Marile speranţe; **M. Eminescu:** Prieteni credincioşi; **Mioriţa:** Expresul de Nurnberg şi Gelozia, bat-o vina; **23 August:** Ospăţul lui Baltazar; **Donca Simo:** Scanderbeg; **Ilie Pintilie:** Roma, orele 11; **8 Mai:** Fanfan la Tulipe; **N. Bălcescu:** Scăpat din ghiarele demonului; **Gh. Coşbuc:** Cazul dr. Wagner; **Olga Bancic:** Comedianţii; **Rahova:** Jucătorul de rezervă; **Boleslaw Bierut:** Cei din Kronstadt şi Poteci primejdioase; **Munca:** Aventurile vasului Bogatîr.

La cinematografele: **Patria, Republica, Bucureşti, Elena Pavel, Victoria, 1 Mai, Timpuri Noi şi Volga** programul cuprinde şi complectarea — în ediţie specială — „Agresiunea fascistă de la Berna".

Sărbătorirea celei de a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

R. P. CHINEZĂ

PEKIN 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 aprilie, cu prilejul celei de a 85-a aniversări a nașterii întemeietorului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și creatorul primului stat socialist din lume — V. I. Lenin — a avut loc la Pekin o adunare festivă convocată de Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez.

În aplauzele furtunoase ale asistenței, în prezidiu au luat loc membrii Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, Liu Șao-ți, Ciu De, Cen Liun, Pin De-huai, Pin Cijen, Dun Bi-u, Cian Ven-tian, Kan Șen, Den Siao-pin, precum și P. F. Iudin, ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Chineză. Raportul „Învățătura lui Lenin despre perioada de trecere" a fost prezentat de Ian Sian-cijen, directorul Institutului Marx-Lenin.

R. P. UNGARĂ

BUDAPESTA 22 (Agerpres). — M. T. I. transmite: La 21 aprilie, la Teatrul Operei de Stat a avut loc o ședință festivă consacrată aniversării a 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, convocată de Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, de Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Ungare și de Asociația de prietenie ungaro-sovietică.

Ședința festivă a fost deschisă de Matyas Rakosi.

Președintele Consiliului de Miniștri, Andras Hegedüs, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a prezentat un raport despre viața și activitatea lui V. I. Lenin.

FINLANDA

HELSINKI 22 (Agrepres). — TASS transmite:

Oamenii muncii din Finlanda aniversează 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, întemeietorul primului stat socialist din lume.

La 21 aprilie a avut loc la Tampere, în sala de concerte a Casei muncitorilor, în clădirea unde s-a desfășurat în decembrie 1905 conferința de la Tammerfors și unde se află astăzi muzeul „V. I. Lenin", o reuniune consacrată aniversării a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. S. K. Kilpi, deputat în Seim, președinte al Societății „Finlanda-Uniunea Sovietică", a prezentat un raport.

FRANȚA

PARIS 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 aprilie, în sala Mutualité din Paris a avut loc o adunare festivă a oamenilor muncii consacrată celei de 85-a aniversări a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

Jacques Duclos a deschis adunarea printr-o scurtă cuvîntare consacrată vieții și activității lui V. I. Lenin.

În cadrul adunării raportul a fost prezentat de Marcel Servin, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez.

URUGUAY

MONTEVIDEO 22 (Agerpres). — TASS transmite: Cercurile opiniei publice din Uruguay organizează numeroase manifestări consacrate celei de-a 85-a aniversări a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin,

Partidul Comunist din Uruguay organizează „o săptămînă leninistă" în timpul căreia membrii Comitetului Național vor ține conferințe despre viața și activitatea lui V. I. Lenin. Partidul Comunist a publicat o serie de materiale speciale consacrate celei de-a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

Lucrările conferinței țărilor Asiei și Africii

ȘEDINȚA ȘEFILOR DELEGAȚIILOR

BANDUNG 22 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 22 aprilie, șefii delegațiilor la conferința țărilor din Asia și Africa s-au întrunit într-o ședință închisă.

În comunicatul dat publicității după ședință se arată că „șefii delegațiilor s-au întrunit în clădirea Dwi Warna la ora 9 a.m. (ora locală). La ora 11,45 ședința a fost întreruptă pentru a se da posibilitate delegaților musulmani să-și facă rugăciunile.

Șefii delegațiilor s-au întrunit din nou la ora 15 și au continuat deliberările.

Discuțiile s-au referit în special la problemele popoarelor dependente și promovării păcii și colaborării mondiale.

Șefii delegațiilor se vor întruni din nou sîmbătă 23 aprilie, ora 9 a.m., în clădirea Dwi Warna".

RAPORTUL COMITETULUI ECONOMIC

BANDUNG 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Comitetul economic al conferinței țărilor din Asia și Africa a adoptat în unanimitate raportul cu privire la colaborarea economică între țările Asiei și Africii. Intr-un comunicat dat publicității se arată că raportul „cuprinde importante recomandări cu privire la măsurile menite să promoveze colaborarea economică între țările celor două continente și cu privire la dezvoltarea energiei nucleare în scopuri pașnice". Raportul va fi prezentat ședinței plenare.

În continuare în comunicat se subliniază că „comitetul economic a ținut cinci ședințe care s-au caracterizat printr-un spirit de cordialitate, colaborare și compromis".

La sfîrșitul ședinței de închidere, profesorul Rooseno, președintele comitetului, a rostit o cuvîntare în care a subliniat că comitetul „a procedat la un schimb de vederi foarte util care fără îndoială își va da roadele în scurt timp spre binele popoarelor din Asia și Africa".

HOTĂRÎRILE COMITETULUI PENTRU PROBLEMELE CULTURALE

BANDUNG 22 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 22 aprilie, comitetul pentru problemele culturale al conferinței țărilor Asiei și Africii a luat hotărîri cu privire la măsurile pentru promovarea unei colaborări culturale mai intense între țările Asiei și Africii.

Într-un comunicat dat publicității de către comitet se spune că aceste hotărîri au fost luate după discuțiile care au avut loc între delegații celor 29 de țări la ultima ședință a Comitetului.

Discuțiile s-au bazat pe raportul și recomandările prezentate la 21 aprilie de către subcomitetul alcătuit din reprezentanții a 12 țări. Președintele comitetului, dr. Mohammed Yamin va prezenta la 23 aprilie președintelui conferinței raportul și recomandările subcomitetului.

DECLARAȚIA DELEGAȚIEI R. D. VIETNAM

BANDUNG 22 (Agerpres). — TASS transmite:

La 21 aprilie, delegația Republicii Democrate Vietnam la conferința țărilor Asiei și Africii a difuzat o declarație în problema așa-numiților „refugiați" din Vietnamul de nord în Vietnamul de sud".

În declarație se citează fapte concrete, care demască încercările de a se calomnia Republica Democrată Vietnam. Faptele citate arată clar că așa-numita „problemă a refugiaților din Vietnamul de nord" este o uneltire a S.U.A.

În încheierea declarației se citează fapte care dovedesc situația tragică în care se află „refugiații" înșelați în Vietnamul de sud. Mii de oameni s-au pomenit în lagăre.

În legătură cu propunerile consiliului de Miniștri al URSS de anulare a tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat în presă, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a prezentat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea de a se anula tratatul anglo-sovietic încheiat la 26 mai 1942 și propunerea de a se anula tratatul franco-sovietic încheiat la 10 decembrie 1944.

În legătură cu examinarea propunerilor Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la anularea tratatului anglo-sovietic și cu privire la anularea tratatului franco-sovietic, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a remis spre avizare propunerile mai sus-menționate comisiei de afaceri externe a Sovietului Uniunii și comisiei de afaceri externe a Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Conferința de la Leipzig a reprezentanților oamenilor muncii și al sindicatelor din țările europene

LEIPZIG 22 (Agerpres). — La 22 aprilie s-a deschis la Leipzig conferința reprezentanților oamenilor muncii și sindicatelor din țările europene, la care participă delegații din 27 țări europene.

Conferința a fost deschisă de Rudolf Friedrich (R. D. Germană), membru în comitetul de pregătire.

După alegerea prezidiului, a fost aprobată în unanimitate următoarea ordine de zi: lupta comună a oamenilor muncii și sindicatelor din toate țările Europei împotriva reînvierii militarismului german și a pregătirii războiului atomic, în apărarea condițiilor de trai, de muncă și a drepturilor oamenilor muncii, pentru securitate colectivă, pentru pace și prietenie între popoare.

Primarul general al orașului Leipzig, Ulich, a salutat pe participanții la conferință.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul oamenilor muncii din Germania occidentală.

Cu aceasta a luat sfîrșit ședința din dimineața zilei de 22 aprilie.

Situație încordată la Saigon

PARIS 22 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei pariziene, la 21 aprilie s-a produs la Saigon o ciocnire armată între poliștii controlați de secta religioasă „Binh-Xyuen" și detașamente de parașutiști din efectivul trupelor guvernamentale. S-au înregistrat morți și răniți.

După cum arată ziarul „La Croix", la Saigon situația este atît de încordată încît războiul civil poate izbucni în orice moment. Detașamentele sectei religioase „Binh-Xyuen" ridică baricade într-o serie de puncte din Saigon, iar locuitorii sînt evacuați din „cartierele cele mai primejduite".

A 10-a aniversare a Tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică sovieto-polonă

Raportul lui N. A. Mihailov

Popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Polone, a spus raportorul sărbătoresc o dată glorioasă — împlinirea a zece ani de la semnarea Tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică între Uniunea Sovietică și Polonia. Împreună cu noi sărbătoresc această aniversare memorabilă întregul lagăr al păcii și democrației, toți cei cărora le sînt scumpe interesele prieteniei între popoare.

Tratatul istoric dintre Uniunea Sovietică și Polonia semnat la Moscova a pus baza unor relații cu totul noi între cele două state. La baza acestor relații stă un țel comun unic — lupta pentru pace, democrație și socialism.

Uniunea Sovietică și Republica Populară Polonă, a spus în continuare Mihailov, au îndeplinit și îndeplinesc cu succes obligațiile lor prevăzute în tratat. Într-o perioadă de numai zece ani s-a făcut atît de mult în opera de dezvoltare și întărire a legăturilor de prietenie frățești între popoarele țării noastre și Poloniei cît nu s-a făcut și nu se putea face în numeroșii ani de pînă atunci. Relațiile de prietenie și colaborare frățească statornicite între Țara Sovietică și Polonia constituie o uriașă cucerire a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Partidului Muncitoresc Unit Polonez care sînt călăuzite în întreaga lor activitate glorioasă de mărețele idei ale marxism-leninismului.

N. A. Mihailov a subliniat în continuare că în condițiile orînduirii democrat-populare și cu ajutorul Uniunii Sovietice, Polonia a obținut succese care ar fi fost greu pînă și de imaginat înainte; în anii de după război Polonia a ocupat în ce privește nivelul producției industriale al 5-lea loc în Europa lăsînd în urmă Italia și ajungînd aproape Franța.

Raportorul a citat date și fapte care dovedesc avîntul agriculturii Republicii Populare Polone, creșterea culturii ei. Polonia nouă, a spus vorbitorul, a obținut rezultate strălucite în toate domeniile vieții economice, politice și culturale deoarece în fruntea poporului polonez se află Partidul Muncitoresc Unit Polonez — conducătorul glorios și organizatorul combativ al tuturor victoriilor poporului polonez.

Republica Populară Polonă ocupă un loc de cinste în lagărul păcii și democrației. Exprimînd voința unanimă a întregului popor, guvernul polonez duce cu fermitate și consecvență lupta pentru pace și prietenie între popoare, împotriva încercărilor cercurilor reacționare din S.U.A. și ale agenturii lor de a dezlănțui un nou război. Întreaga politică externă de după război a Poloniei este o politică de luptă activă pentru pace.

Republica Populară Polonă se ridică cu toate forțele împotriva noilor încercări de reînviere a militarismului german, de închegare a diferite blocuri și grupări agresive.

Acordurile de la Paris aprobate de parlamentele Angliei și Franței sub presiunea brutală a S.U.A. sînt îndreptate spre pregătirea unui nou război. În aceste condiții, tratatul dintre Uniunea Sovietică și Polonia capătă o importanță și mai mare. Forța și importanța acestui tratat sporesc de asemenea în lumina rezultatelor conferinței de la Moscova a celor opt state ai căror reprezentanți au adoptat măsuri corespunzătoare pentru întărirea securității lor și asigurarea păcii în Europa. Asistența a întîmpinat cu aplauze îndelungate cuvintele raportorului: Nu încape nici o îndoială că prietenia nobilă și luminoasă dintre popoarele sovietic și polonez, născută și întărită în focul luptelor, va crește și se va întări și pe viitor.

Cuvîntarea lui J. Cyrankiewicz

Dragi tovarăși!

Cu un sentiment de adîncă emoție iau astăzi cuvîntul în numele Poloniei populare în capitala marelui și scumpului nostru prieten — Uniunea Sovietică și în capitala lagărului mondial al păcii — eroica Moscovă — și vă felicit dragi prieteni din toată inima. **(Aplauze).**

Astăzi sărbătorim cea de a 10-a aniversare a semnării Tratatului de prietenie și asistență mutuală între Polonia și Uniunea Sovietică.

Cu zece ani în urmă, cînd și-au pus semnătura pe acest tratat reprezentanții celor două popoare, I. V. Stalin a declarat: „Acest tratat este o chezășie a independenței noii Polonii democrate, e o chezășie a puterii și înfloririi ei". Cei zece ani care au trecut din momentul istoric al semnării tratatului constituie cea mai deplină confirmare a acestor cuvinte. Cu zece ani în urmă Polonia era o țară ruinată de ocupația hitleristă. Cu zece ani în urmă, poporul polonez primise o moștenire jalnică din partea moșierilor și fabricanților polonezi, al căror guvern a fugit în mod rușinos de frica lui Hitler în 1939. Noi am moștenit o țară cu o industrie slab dezvoltată și pe lîngă aceasta distrusă serios de război, iar capitala țării noastre — Varșovia — transformată aproape în întregime în ruine de către hitleriști.

Cu zece ani în urmă, datorită victoriei Uniunii Sovietice, în urma distrugerii cotropitorilor hitleriști, Poloniei i-au fost redate străvechile teritorii poloneze de pe Oder și Neisse, cotropite cîndva de colonizatorii germani.

Cu zece ani în urmă, patria noastră datorită ajutorului Uniunii Sovietice, datorită partidului ei și clasei muncitoare, datorită entuziasmului revoluționar al poporului polonez, a pășit pe calea pe care dumneavoastră tovarăși și prieteni sovietici ați deschis-o omenirii prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Cu zece ani în urmă, poporul polonez s-a scuturat de jugul burgheziei antipopulare, de jugul moșierilor și fabricanților și al slugilor lor. El a dat pămînt țăranilor, a dat fabricile poporului, a creat într-o ascuțită luptă de clasă orînduirea democrat populară, înfăptuind visele și îndeplinind prin aceasta poruncile unor generații întregi de revoluționari și progresiști polonezi.

Forța puternicei Uniuni Sovietice ne-a ocrotit împotriva intervenției armate a imperialiștilor. Datorită acestui lucru, labele lacome ale imperialiștilor care se străduiesc pretutindeni unde se poate să sugrume mișcarea de eliberare și progresistă, s-au dovedit scurte aci, ca și față de celelalte țări de democrație populară. Ei n-au reușit să creeze o Guatemală în Europa centrală.

Astfel, Polonia, creîndu-și o nouă orînduire de dreptate socială, este considerabil îndatorată Uniunii Sovietice prin faptul că revoluția poporului polonez a fost ocrotită împotriva intervenției imperialiste. Datorită acestui lucru, noi am pășit pe calea construirii unei Polonii puternice, independente, care se găsește în alianță cu întregul lagăr al păcii.

Crearea în Polonia înapoiată în trecut, a unei puternice industrii moderne, a devenit o cauză națională și un motiv de mîndrie națională pentru toți polonezii. Crearea unei industrii grele proprii ca izvor puternic de dezvoltare a țării, precum și de sporire a capacității ei de apărare, întărirea independenței ei reale, sînt aproape de inima fiecărui polonez.

Marile realizări ale deceniului nostru obținute în domeniul refacerii și industrializării țării, care au devenit posibile atît datorită eforturilor uriașe depuse de poporul nostru cît și ajutorului minunat al Uniunii Sovietice, constituie un motiv de mare mîndrie națională.

Iată de ce Combinatul metalurgic „Lenin" utilat de noi cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice este în Polonia un simbol și un steag, am putea spune, al Poloniei industrializate moderne și totodată al prieteniei creatoare polono-sovietice.

Vă putem asigura, dragi tovarăși, că ajutorul acordat nouă de Țara Socialismului — Uniunea Sovietică în cei zece ani care s-au scurs, ajutor ale cărui pilde nu pot fi enumerate aici, l-am înmulțit prin propria noastră contribuție, prin eforturile poporului polonez, în numele construirii unui viitor mai bun pentru patria noastră, în numele construirii socialismului. Sîntem mîndri că cimentînd unitatea poporului nostru și construind o Polonie puternică, aducem în același timp o contribuție tot mai mare la cauza comună a puternicului lagăr al păcii, al cărui bastion de nădejde este Uniunea Sovietică.

Astăzi, în fața uneltirilor cercurilor aventuriste ale Americii care amenință în chip dement lumea cu bombele atomice și cu hidrogen, uitînd că bățul are două capete, în fața reînvierii wehrmachtului neohitlerist ca instrument al planurilor militariste în Europa, poporul nostru face totul cu și mai mare însuflețire, cu și mai înaltă conștiință, pentru a sta cu cinste în rîndurile puternicului lagăr al țărilor păcii și socialismului, condus de Uniunea Sovietică.

Partidul nostru și guvernul Republicii Populare Polone, cu sprijinul deplin al poporului polonez, consideră că în fața primejdiei crescînde de război pe care o creează remilitarizarea Germaniei occidentale decurgînd din acordurile de la Paris este necesar să întreprindem împreună cu Uniunea Sovietică și celelalte popoare iubitoare de pace toate măsurile care se vor dovedi necesare pentru a ne asigura împotriva oricărei eventualități ce se poate ivi ca urmare a planurilor provocatoare ale ațîțătorilor la război și trebuie creat un comandament militar unic al forțelor noastre armate. **(Aplauze).**

În felul acesta vom asigura munca pașnică a poporului nostru.

Tratatul dintre Polonia și Uniunea Sovietică, încheiat cu zece ani în urmă și aplicarea cu succes a acestui tratat precum și necesitatea lărgirii acestui tratat impusă de situația internațională actuală, ne arată clar ce cale trebuie să urmăm în viitor, calea construirii victorioase a socialismului, calea luptei susținute pentru pace, calea prieteniei de neclintit între popoarele noastre, calea care duce spre asigurarea securității și muncii pașnice a tuturor popoarelor iubitoare de pace. **(Aplauze).**

Permiteți-mi, tovarăși, să dau citire unui mesaj din partea Consiliului de Stat și guvernului Republicii Populare Polone și din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S., Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., Comitetului Central al P. C. U. S.

Dragi tovarăși! La cea de a 10-a aniversare a semnării Tratatului polono-sovietic de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Polone și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez transmit în numele întregului popor polonez Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, și prin ei întregului mare popor sovietic, un salut călduros izvorît din adîncul inimii. **(Aplauze).**

Ziua semnării Tratatului polono-sovietic de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică constituie nu numai o dată de cotitură în istoria relațiilor polono-sovietice, ci totodată, unul din cele mai mari evenimente istorice din istoria poporului polonez, legat astăzi pe veci cu popoarele Uniunii Sovietice printr-o prietenie frățească de nezdruncinat

În cei zece ani care au trecut de la încheierea Tratatului de alianță, datorită ajutorului sovietic noi am eliberat definitiv țara noastră, am dobîndit străvechile teritorii poloneze din Apus, am întărit frontiera justă de pe Oder și Neisse, am ridicat Polonia din ruinele războiului. În cei zece ani, în Polonia n-a existat nici un domeniu al vieții în care să nu simțim influența binefăcătoare a ajutorului sovietic. Întregul popor polonez este adînc recunoscător marelui popor sovietic pentru această prietenie și pentru acest ajutor multilateral și dezinteresat.

Poporul nostru vede în prietenia și frăția polono-sovietică garanția fundamentală a muncii sale pașnice, constructive, inviolabilitatea teritoriului său și apărării frontierelor sale. Prietenia și alianța noastră sînt de nezdruncinat, deoarece ele se dezvoltă nu numai din frăția de arme din cel de al doilea război mondial, nu numai din interesele reciproce, ci și din profunda comunitate de idei care unește popoarele noastre. Aceste idei comune însuflețesc astăzi la muncă și luptă milioanele de oameni din Polonia care participă la construcția socialistă. Noi luptăm împreună pentru pace între toate popoarele, pentru securitatea Europei și a lumii întregi, luptăm împreună pentru dezarmare și interzicerea armelor de exterminare în masă — armele atomice și termonucleare. Declarăm solemn — vom fi întotdeauna împreună, împreună în zilele construcției pașnice, împreună în lupta împotriva oricăror provocări ale forțelor întunecate ale imperialismului, care se vor termina inevitabil cu pieirea lor.

Hotărîrile conferinței de la Moscova aprobate pe deplin de întregul popor polonez, servesc ca avertisment hotărît în acest sens.

La cea de a 10-a aniversare a alianței polono-sovietice, muncitorii, țăranii și intelectualitatea muncitoare din Polonia, întregul popor polonez, urează poporului sovietic mari victorii în construirea societății comuniste, în lupta pentru pace și fericirea tuturor oamenilor simpli din lumea întreagă.

Trăiască marele și încercatul nostru prieten, bastionul lagărului păcii — Uniunea Sovietică!

Trăiască alianța de nezdruncinat polono-sovietică! **(Aplauze furtunoase).**

Consiliul de Stat al Republicii Populare Polone.
Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Polone.
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Comunicatul Departamentului presei de pe lîngă primul ministru al Republicii Democrate Germane

BERLIN 22 (Agerpres). — A.D.N. transmite următorul comunicat al Departamentului presei de pe lîngă primul ministru al Republicii Democrate Germane.

L. Bolz, vice-președinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R.D. Germane, a făcut în ședința Consiliului de Miniștri din 21 aprilie 1955 o comunicare asupra rezultatelor tratativelor dintre delegațiile guvernului U.R.S.S. și guvernului Austriei, care s-au desfășurat la Moscova între 12 și 15 aprilie.

După o examinare amănunțită a acestei comunicări, Consiliul de Miniștri a adoptat o declarație în care se spune printre altele:

Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Germane a luat notă de rezultatele tratativelor dintre guvernele U.R.S.S. și Austriei și salută faptul că prin aceste tratative s-a deschis calea spre încheierea tratatului de stat cu Austria.

Guvernul Adenauer încearcă să prezinte succesele tratativelor de la Moscova ca un rezultat al „politicii de pe poziții de forță" a americanilor, a politicii acordurilor militare. Această falsificare a faptelor este prea evidentă pentru ca să se găsească cineva în Germania care să-i dea crezare. Scopul ei este să împiedice influența pe care tratativele de la Moscova o au asupra luptei poporului german împotriva acordurilor militare de la Paris, pentru rezolvarea pașnică a problemei germane.

Tratativele sovieto-austriace arată limpede poporului german că în prezent mai există încă posibilitatea de rezolvare pașnică a problemei germane dacă acordurile de la Paris vor fi înlăturate, dacă Germania occidentală nu va fi inclusă în nici-un fel de alianțe militare agresive, dacă nu se va permite construirea de baze militare străine pe teritoriul Germaniei occidentale, dacă se va duce o politică de înțelegere și pace.

Acesta a fost și este punctul de vedere al Guvernului Republicii Democrate Germane. Înlăturarea acordurilor de la Paris și realizarea unei înțelegeri între germani cu privire la reunificarea pașnică a Germaniei constituie în prezent sarcina principală.

Largi pregătiri pentru Adunarea mondială a păcii de la Helsinki

VIENA 22 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță secretariatul Consiliului Mondial al Păcii, în toate țările se desfășoară largi pregătiri în vederea Adunării mondiale a reprezentanților forțelor iubitoare de pace, care va avea loc în mai la Helsinki. Suedia va fi reprezentată la Adunarea păcii de 100 delegați din partea a diferite organizații sindicale. Mulți dintre ei sînt membri ai partidului socialist. Din delegații vor face de asemenea parte membri ai unor organizații pacifiste care vor asista la Adunare în calitate de observatori.

La 24 aprilie va avea loc la Dresda congresul german pentru asigurarea păcii și securității care va alege delegația germană la Adunarea de la Helsinki.

În Brazilia, în cadrul pregătirilor pentru Adunare, au loc întruniri la care participă reprezentanți ai sindicatelor, organizațiilor de femei, de tineret, etc.

La 28 aprilie va avea loc întîlnirea națională a forțelor iubitoare de pace din Tunisia. Participanții la întrunire vor discuta problema desfășurării campaniei pentru strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena și a pregătirilor în vederea Adunării de la Helsinki.

Sindicatul minerilor din Japonia, care are peste 280.000 membri, a hotărît să trimită o delegație la Helsinki.

Scurte știri

● Răspunzînd invitației sindicatului unit al constructorilor de mașini din Marea Britanie, la 21 aprilie a plecat la Londra pe calea aerului o delegație sindicală sovietică în frunte cu I. V. Belov, secretar al C.C. al sindicatului muncitorilor din construcția de mașini.

● Reprezentanții partidului popular de acțiune din Malaya, Weedhall și Ismail, care au sosit la Bandung, au dat publicității textul unui memorandum adresat delegaților la conferința țărilor Asiei și Africii în care îi cheamă să ia măsuri pentru încetarea operațiunilor militare în Malaya și pentru acordarea independenței poporului malaiez.

● Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Antoine Pinay, a sosit pentru o zi la Londra, unde după cum s-a anunțat va duce tratative cu ministrul englez al Afacerilor Externe, Mac Millan, și va avea o întrevedere cu primul ministru Eden.

● Potrivit relatărilor presei, autoritățile polițienești din Berlinul occidental au interzis la 20 aprilie ținerea întîlnirii pe întregul Berlin a adversarilor acordurilor de la Paris.

● Se anunță că după o întrerupere de mai multe luni, în Statele Unite a reînceput să apară săptămînalul „Freedom", al cărui director este cunoscutul cîntăreț de culoare Paul Robeson. „Freedom" este o publicație progresistă care se adresează în special populației de culoare din New York și din alte orașe ale S.U.A.

● La 20 aprilie a fost transmis Congresului american mesajul președintelui Eisenhower privitor la programul de „ajutor" pentru străinătate. Programul prevede alocarea unui fond de 3.530.000.000 dolari, dintre care cea mai mare parte — 2.717.500.000 dolari — este destinată scopurilor militare.

Cultură fizică și sport

După prima etapă a „Cursei Scînteii"

Cicliștii din R. D. Germană în frunte

ORAȘUL STALIN (de la trimisul nostru). — Cîteva minute după sosirea în Orașul Stalin am asistat la un scurt schimb de păreri între doi cunoscuți cicliști, azi antrenori: Marin Niculescu și D. Negoescu. Amîndoi aveau numai cuvinte de laudă pentru felul cum s-au comportat în cursă cicliștii din Republica Democrată Germană. Marin Niculescu spunea: „Ne-au întrecut pe serpentinele de la Timiș pe care băieții noștri ar fi trebuit să le cunoască mai bine".

În apropiere de Ploești liniștea era deplină în pluton. În dreptul pietrei care indica intrarea în oraș s-a hotărît însă soarta multor concurenți. Calmul cicliștilor prevestea „furtună". Aci, componenții lotului nostru național Constantin Dumitrescu și L. Zanoni se rup din pluton. Cicliștii germani, atenți, sesizează pericolul și B. Funda urmat de colegul său de echipă W. Gruppe formează împreună cu cicliștii noștri un pluton care cu fiecare metru cîștigă teren. Moiceanu pleacă în urmărirea fugarilor și, la ieșirea din Ploești, efortul lui este răsplătit. În trena cicliștilor germani și romîni sînt cîteva momente de „odihnă" dar cu aceasta lupta nu a fost încheiată. Încă cîteva sute de metri și campionul mondial universitar A. Schur (R. D. G.) îi ajunge pe fugari. Primul pluton este format acum din 6 alergători (Funda, Gruppe, Schur — toți din lotul R. D. Germane și Dumitrescu, Zanoni, Moiceanu — din lotul R.P.R.) și el se menține compact pînă la Breaza unde Moiceanu sparge pierzînd contactul cu plutonul fruntaș. Cei cinci alergători își continuă cursa cu o viteză în medie de 30 km. pe oră.

Să părăsim puțin pe fruntași și să vedem ce se întîmplă cu restul cicliștilor. În spate, s-au format mai multe plutoane. Se remarcă și aci seriozitatea cicliștilor germani printre care Meister, Stopler și Fiedler. Aceștia recuperează mult din timpul pierdut cu repararea unor pene. De unde la ieșirea din Breaza distanța dintre primul pluton și al doilea era de 400 metri, la Predeal ea se mărește ajungînd la 2 kilometri. Aceasta dovedește nu atît slăbiciunea cicliștilor din al doilea pluton — printre care Maxim, Schuster, Constantinescu, Sebe toți din lotul R.P.R. — ci mai curînd buna tactică a celor cinci cicliști din grupul fruntaș care se înțeleg bine între ei formînd o „morișcă" perfectă.

La ieșirea din Predeal cicliștii din grupul fruntaș coborau cu o viteză uluitoare — de peste 60 km. pe oră. Din cei cinci cicliști fruntași, Funda (R.D.G.) urmat de Moiceanu își crează un mic avantaj de aproximativ 50 metri. Urmează grupul format din Schur, Gruppe și Dumitrescu. Moiceanu, pe una din serpentine are un moment de ezitare, frînează, ceea ce-l face să piardă timp prețios. Ciclistul german Funda are un avans de aproape 50 de metri și pînă la intrarea în Orașul Stalin face o cursă care entuziasmează mulțimea spectatorilor, trecînd primul linia de sosire. După trei minute sosesc alți doi cicliști germani G. Schur și W. Gruppe. La 23 de secunde de aceștia sosește primul ciclist romîn Constantin Dumitrescu, urmat de Moiceanu.

Campionatele mondiale

TENIS DE MASĂ

Campionatele mondiale de tenis de masă de la Utrecht au continuat în sala „Bernhard" cu desfășurarea jocurilor probelor de simplu. În primul tur al probei de simplu bărbați reprezentantul R. P. R., Paul Pesch a obținut calificarea, învingînd ușor cu 3—0 (10, 10, 10) pe canadianul Glazer. Tînărul jucător maghiar Foldy a reușit să-l învingă pe Tiberiu Harasztosi (R.P.R.) cu scorul de 3—0. În proba de dublu mixt, perechea Reiter, Szasz (R.P.R.) a repurtat pînă în prezent două victorii, învingînd în ordine cuplurile Clearkin, Feron (Irlanda) și Cor du Buy, Megen (Olanda). Perechea Eguchi, Tanaka (Japonia) a întrecut cu 3—1 pe A. Rozeanu (R.P.R.) și Sido (R. P. Ungară), iar Diana Rowe—Leach (Anglia) au învins pe Zeller, Gantner (R.P.R.) cu 3—1.

★

UTRECHT 22 (Agerpres). — Vineri după amiază au continuat la Utrecht jocurile probelor de simplu din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă. În cel de al doilea tur al probei de simplu bărbați, Matei Gantner (R.P.R.) a repurtat o frumoasă victorie, învingînd pe francezul Maurice Genten cu scorul de 3—1. Partida dintre Gabric (Iugoslavia) și Mircea Popescu (R.P.R.) s-a terminat cu scorul de 3—1 în favoarea jucătorului iugoslav. În cadrul primelor jocuri ale probei de simplu femei a fost înregistrată o mare surpriză. Jucătoarea franceză Christiane Watel a reușit să o elimine din concurs cu 3—1 pe fosta campioană mondială, austriaca Pritzi. Campioana mondială Angelica Rozeanu, a realizat prima victorie, întrecînd-o pe Narahara (Japonia) cu scorul de 3—0 (11, 9, 10). După cum scrie agenția „United Press", Rozeanu a jucat cu multă siguranță în apărare, jucătoarea japoneză nefiind niciodată periculoasă. În proba de dublu femei, perechea Rozeanu-Zeller (R.P.R.) a învins cu ușurință (3—0) pe Abouheif, Shiati (Egipt).

LUPTE CLASICE

Vineri au continuat la Karlsruhe campionatele mondiale de lupte clasice. Luptătorii romîni au repurtat noi victorii în fața unor adversari redutabili. La cat. pană Fr. Horvath (R.P.R.) l-a învins prin tuș în minutul 4'20" pe N. Simanteras (Grecia), iar la cat. ușoară D. Cuc (R.P.R.) l-a învins prin tuș în minutul 11 pe francezul R. Lautier. Campionul nostru la cat. semimijlocie. M. Belușica a dispus la puncte de Markoviak (Germania occidentală). Un succes remarcabil a obținut și L. Bujor (R.P.R.) din cat. mijlocie, care l-a învins la puncte pe A. Geroni (Italia).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.50.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".